రామాయణమంటే

- అద్దేపల్లి సత్యనారాయణ

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ నిలయం

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,

రాజమహేంద్రవరం - 533101.

రామాయణము౦పే

కవికేసరి, అద్దేపల్లి సత్యనారాయణ

ఎందుకిది వ్రాసితిని?

భారత రామాయణాది గ్రంథముల సాధారణార్థములను వినుటకు మా నాయనగారికేలనో ఏవగింపుగ నుండెడిది. కారణము నూహింపజాలని చిన్నతనము నాకప్పుడు. భాషాపరిజ్ఞానము కలవడిన వెంటనే నేను భారత రామాయణాదులను చదివితిని. సామాన్యార్థములను బట్టి యివి వ్యర్థములని యెంచితిని. పంచమ వేదమను ఖ్యాతి భారతమున కేల కలిగెనని ఆలోచించి వేద సార రూపములగు ఉపనిషత్తులను జదివితిని. పిమ్మట నాకు కలిగిన ఆలోచనాచరణానుభవములు గీతపై నుంచితిని. గీతకు గాంధీమహాత్ముని వ్యాఖ్యతో నుండిన అనాసక్తి యోగము లేక నిష్కామయోగమును గూడ గాంచి పురాణేతిహాసముల పుట్టుకను గ్రహించగలిగితిని. వ్యాస వాల్మీకాదులు నిరర్థకపు వ్రాతలకు చేష్టలకు కాలమును వ్యర్థపుచ్చరనుకొంటిని. ఉద్గ్రంథమేదైనను మానవుని ఉత్తమునిగ నొనర్చునదే కాని మూఢునొనర్ప రచింపబడదని నా నమ్మిక. రామాయణ సాధారణార్థమటులొనర్చుటలేదు గనుక అంతరార్థమున కాలోచించితిని. ఈ నా యల్పజ్ఞానమే - రామాయణ మంటే- యను ఈ నా రచనకు నాంది.

గీత చివర దనగా 18 వ అధ్యాయమున,

"యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణో యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః
తత్ర శ్రీ ర్విజయో భూతిర్ధ్రువానీతిర్మతిర్మమ." అనుశ్లోకమునకు

"ఎచట యోగేశ్వరుడగు కృష్ణుడు కలడో అనగా ననుభవసిద్ధమగు శుద్ధ జ్ఞానము కలదో- ఎచట ధనుర్ధారియగు పార్థుడు కలడో యన దాని ననుసరించు క్రియ కలదో- ఈ రెంటి సంగమమెచట నుండునో యచట శ్రీ యున్నది, విజయమున్నది, వైభవమున్నది. అచంచలమగు నీతి యున్నది యని నా యభిప్రాయము." అని గాంధీమహాత్ముడు వచించెను. ఇట్లే గీత యంతకు వ్యాఖ్యానమును పూరించెను. ఇది మహాత్ముని 57 సంవత్సరముల ఆచరణానుభవము. వారి వ్యాఖ్యను కాదనగల జ్ఞానిలేడు.

మనము వినునది కనునది ఆచరణకో అనుసరణకో అనుకూలముగ నుండవలెను. దాని మూలమున అభ్యుదయము కలుగవలెను. ప్రకృతిని

చూచి మనమెన్నియో నేర్చుకొంటిమి. నేర్చుకొనుచుంటిమి. ప్రకృతి సంపదవల్ల మనమెన్ని యుపయోగములనో పొందుచుంటిమి. అట్లే మన ఆత్మశక్తిని పరిశీలించుట, అభివృద్ధి చెందించుట యవసరము. జీవికి ఆత్మశక్తి నభివృద్ధిపరచుకొనుటకంటె కావలసినదేమున్నది? ఆ యాత్మశక్తి సద్వినియోగ మొనర్చుట పరమోత్తమము. ఈ వినియోగ సాధనకే నేనీ 'రామాయణమంటే' వ్రాసితిని.

నాకిప్పటికేబదెనిమిది వర్షములుగడచినను అధ్యాపకుడుగ నుండుటకంటె నధ్యయనపరుడుగ నుండుట సంతోషము. అట్లే గడపుచుంటిని. నాకు తెలిసిన వానికంటె తెలుసుకోవలసిన వనేకమున్నవి. స్పుత్నిక్ నిర్మాణ మెందరకు తెలియును? స్పుత్నిక్‌ను మించినవి సృష్టించలేరని ఎవ రనగలరు? ఇట్లే అందరు తెలిసికొనవలసిన వెన్నెని గలవు. అన్నియు తెలిసిన సర్వజ్ఞుడెవరు? కనుక నాకు తోచిన దీవిధముగ దెలుపుట నా విధ్యుక్త ధర్మము. రామాయణమునకు స్థూలముగజెప్పు అర్థము ప్రజలను మూఢులనొనర్చుచున్నదేగాని జ్ఞానులనొనర్చుటలేదని నాతలంపు.

"కవియొక్క అర్థమునకంతములేదు. మనుష్యులవలెనే మహావాక్యముల యర్థము సయితము వికాసమును చెందుచునే యుండును. భాషాచారిత్రముల బరిశీలించినచో ననేక మహాశబ్దముల యర్థములు నిత్యము నవీనములగుచునే యుండుట తెలియగలదు" అని గాంధీమహాత్ముడు గీత పీఠికలో నుడివెను. గ్రంథ పఠనమున మానవుడుత్తమ మార్గగామిగావలయు నను తలంపుననే రామాయణాంతరార్థమిటుల దెలిపితిని. రామాయణమందలి మూల శ్లోకములను మార్చు నవసరము లేకనే జిజ్ఞాసువులు ఆత్మప్రబోధమునొనర్చుకొనగలరు. అటులనే ఆత్మశక్తి నభివృద్ధి పరచుకొననగును.

"అవతారమనగా శరీరధారియగు పురుష విశేషము. ప్రతిజీవుడీశ్వరుని యవతారమే. కాని లౌకిక భాషయందు మనమందరిని యవతారమని చెప్పము. ఏ పురుషుడు తనయుగమందల్లరకంటె శ్రేష్ఠధార్మికుడో వానినే భవిష్యత్ప్రజలు అవతారముగ బూజింతురు." అని గీత పీఠికలో గాంధీ మహాత్ముడు నుడివెను. కనుక ఆ భావనాశక్తితో ద్వంద్వార్థముగ రామకథ రచింపబడెను. ఇట్టిస్థితిలో అంతరార్థమునకే ఆధిక్యత నీయవలెను.

మహర్షి దయానంద సరస్వతి 'సత్యార్థ ప్రకాశము - స్వమంతవ్యామంతవ్యప్రకాశమున 21 వ వ్యాఖ్యయందు "విద్వాంసులు, మాత, పిత, ఆచార్యుడు, అతిథి, న్యాయాధికారియగు రాజు, ధర్మాత్ములగు ప్రజలు, పతివ్రతాస్త్రీ, స్త్రీవ్రతుడైన పతి- వీరిని సత్కరించుటయే 'దేవపూజ', దీనికి వ్యతిరేకమైనది "అదేవపూజ" అనిరి. మరియు ప్రథమ సముల్లాసమున- జ్ఞానస్వరూపుడే పరమేశ్వరుడనియు దేవుడు అనియు నందురనిరి. ఇట్టి సర్వజ్ఞుల సుభాషితములే నన్నీ గ్రంథరచనకు పురికొల్పెను.

ఇది "వైశ్యమిత్ర" పత్రికయందు దాని ప్రథమసంపుటపు 12 వ సంచిక నుండి వరుసగ మూడవసంపుటపు మూడవసంచికవరకు ముద్రింపబడినది. అది గాంచిన పలువురు పుస్తకరూపమున బ్రకటింపవలెనని కోరుటయేగాక నామిత్రులు అష్టావధాన శతావధానములందందెవేసిన చేయియగు "కవి చక్రవర్తి" "విద్వాన్" శ్రీ దోమా వేంకటస్వామిగుప్తగారు పలుమారు నన్ను హెచ్చరించుటచే నిది యీరూపమున వెలువడినది. దీని నెంతేని విపులముగ పాఠకుల మనంబులను హత్తుకొనునటుల జేయుతలంపుకలదుగాని కాగితము వెల విపరీతధరయగుటచే క్లుప్తీకరించితిని. హంసక్షీరన్యాయముగ వర్తించు విద్వన్మణుల యాదరమున పునర్ముద్రణమున బృహద్గ్రంథమొనర్తును.

సత్యరామాయణముయొక్కసారమరసి
ఆచరించెడిజ్ఞానుల కంజలిడుచు
భక్తితోనంకితంబిత్తు ప్రాజ్ఞులార!
దేశకళ్యాణమగునను దీక్షతోడ.

కవికేసరి, అద్దేపల్లి సత్యనారాయణ

రామాయణ మంటే?

బాల కాండము

ఈశరీరము రథముగ, నింద్రియములు।
పదియు హయములుగను, బుద్ధి భవ్య రథికుఁ।
డవనియందు దశరథుడై అతిశయించె।
ఇంద్రియంబులు తన వశమందునుంట.

మానవుని శరీరమే రథము. 1. శ్రోత్రము 2. త్వక్కు 3. చక్షువు 4. రసన 5. ఘ్రాణము అను పంచజ్ఞానేంద్రియములును; 1. వాక్కు, 2. పాణి, 3. పాదము 4. పాయువు, 5. ఉపస్థ యను పంచకర్మేంద్రియములును కలసి దశేంద్రియము లనఁబడునవి పదిగుఱ్ఱములను, స్వాధీనము చేసికొని మనస్సు శరీర రథమును నడపును గనుక మనస్సునకు దశరథుడని పేరు. నిర్మలమైన మనస్సు తేజోవంతముగ నుండును గనుక తేజస్సుగల సూర్యుని నామముంచి సూర్యవంశజుఁడు దశరథుఁడని చెప్పుదురు.

నివృత్తి నిశ్చలతకు మార్గము. దానిని కౌసల్యయని దశరథుని భార్యగ చెప్పుదురు. అనగా నివృత్తి దశరథుని స్వాధీనమందుండుట యగును.

ప్రవృత్తి రూపిణిని కైకయందురు.

భక్తిరూపిణి సుమిత్ర యనబడును. నివృత్తి, ప్రవృత్తి, భక్తి అనువానిని (మూటిని) మనస్సు స్వాధీనమం దుంచు కొనుటచే – వానిని మనస్సు అను దశరథుని భార్య లందురు.

మనస్సగు దశరథుడు భక్తితో నున్నపుడు జ్ఞానము కలుగు చుండును. భక్తిని వదలఁగనే వివిధ లౌకిక వైదిక వ్యవహార ములందు మనస్సు తిరుగును. అప్పుడు జ్ఞానము తొలఁగును.

నివృత్తియగు కౌసల్యతోనుండ జ్ఞానము కలుగును. నివృత్తికి మనస్సు చంచలింప నవసరము లేదుగనుక జ్ఞానము స్థిరమగును. అందువల్ల మనస్సను దశరథునకు నివృత్తి యను కౌసల్యవల్ల జ్ఞానమను శ్రీరాముఁడు కలిగెను. మనస్సునకు భక్తివలన వివేకము కలుగును. ఆ వివేకమే లక్ష్మణుడని యన బడెను.

విచారము (ఆలోచన)ను శత్రుఘ్ను డనిరి. ప్రవృత్తి యనబడు కైకేయివలన వైరాగ్యమను భరతుఁడు పుట్టెను. అనగా – ఆ యా బుద్ధి మార్పులవలన, జ్ఞానము, వివేకము, విచారము, వైరాగ్యము కలుగుచుండును. సమాధినిష్ఠాగరిష్ఠు లకుగాని జ్ఞానము స్థిరముగ నుండదు. జ్ఞానికి లోకమందలి దృశ్యము లన్నియు నిమిత్తమాత్రములు. వానికి మోహ క్రోధము లవసరము లేదు. సచ్చిదానందమూర్తి యగును. జ్ఞాని జితేంద్రియుఁడగును. భోగప్రవృత్తి కలుగదు. మనస్సు చంచలమగుటచే భోగవాసనలకుతిరిగినను వానియందు సుఖాను భూతిని పొందదు. కనుక వెనువెంటనే వైరాగ్యము కలుగును. దీనినే భుక్తవైరాగ్యమందురు. అందువల్లనే కైకయను ప్రవృత్తి వల్ల వైరాగ్యమను భరతుడు పుట్టెననుట–

వశిష్ఠుడన శ్రేష్ఠవశుడని యర్థము. స్వవశుడు=తన యింద్రియములను వశమునందుంచుకొనువాఁడు. సంసారము దురంతమగు నొక మహాసముద్రము. అది యెండమావుల నీడి

నీటితో నిండియుండును. అందు భ్రమలను జలచరము లుండును. అవి మానవులను పీల్చి పిప్పిచేయును. సాధన చతుష్టయ సంపన్నులగు యోగులుమాత్రమే జ్ఞానముచే సంసార సాగరమును దాటుదురు. "రమంతే యోగినోఽత్ర ఇతిరామః" జ్ఞానమునకు శ్రీరామచంద్రుడని నామము.

సత్యాసత్యములను తెలిసికొనుట వివేకము. సత్యాసత్యములను గ్రహింపజాలనంతవరకు జీవుడు అసత్యమును వదలి సత్యమును గ్రహింపజాలడు. సంసారసంబంధమైన ఆశ, కల్పన, శంక, స్తుతి, నింద మొదలగువానికి వశుడుగాక, ఆత్మ సంబంధమగు కరుణ, శాంతము, సమత్వము, క్షమ, దయ, ధైర్యము, శీలము మొదలగువానితో పరిపూర్ణుడగుట మానవత్వ లక్షణము. అది తెలిసికొనిన శుభలక్షణములు గలవానిని వివేకి యందురు. కనుకనే వివేకమును లక్ష్మణుడనిరి.

మానవునకు విషయాసక్తియే విషము. అదియే శత్రువు. అట్టి శత్రువును నాశనమొనర్చునది సద్విచారము=ఆలోచన గనుక విచారమును శత్రుఘ్నుడందురు.

జీవికి కాంక్షతగదు. కాంక్ష లేకపోవుటచే తృప్తి కలుగును. తృప్తియే సంపూర్ణము. సంపూర్ణమనగా భరణము. కావున పూర్ణత్వమును భరతుడందురు. వైరాగ్యము లేనివాడెవడును సంతుష్టుడు కాడు. నిరాకాంక్షుడును, నిరాకాంక్షుడైనంతమాత్రమునను పరిపూర్ణుడు కాడు. వైరాగ్యభరితుడు, దృశ్యాదృశ్య విశ్వమును దేహవాసనను సమత్వమున రూపు మాపువాడు పరిపూర్ణుడు. అటుల భరించువాడు గనుక భరతుడందురు.

దశరథుడను మనోరూపునకు పంచదుర్గములవలె నున్న పంచకోశములైన 1. అన్నమయ 2. ప్రాణమయ (వాయువు) 3. మనోమయ 4. విజ్ఞానమయ 5. ఆనందమయ కోశములు గలవు. మనోరూపుఁడగు దశరథుఁడు యీ యైదు దుర్గములచే చుట్టఁబడిన శరీరమందుండి భేదింప శక్యముకానట్టి దగుటచే అశక్యమైనదగుటచే - అయోధ్య యనెడి శరీరమందుండి రాజయ్యెను. మనోరూప దశరథునకు జ్ఞానోదయమను రాముఁడుద్భవింపఁగనే పరమ కల్యాణప్రదమగు మోక్షము కరతలామలక మగును.

విశ్వాసము=నమ్మకమును విశ్వామిత్రుడందురు. సద్విషయములపై విశ్వాస ముంచుటవల్లనే జ్ఞానోదయ మగును. ధ్యానము- మునిత్వము- వల్ల దీక్షాశక్తి యేర్పడి జ్ఞానోదయ మగును. ధ్యానమునందు నిశ్చలత్వము, దీక్ష- ఇవి మిత్రులగుటచే విశ్వామిత్రుడయ్యెను.

కామ క్రోధాదులకు రూపము లేదు. విశ్వాసముతో ధ్యానించునపుడు కామమను మారీచుఁ డడ్డుకొనుచుండును. జ్ఞానమను రాముఁడే దానిని సంహరింప సమర్థుఁడు. విశ్వామిత్ర యజ్ఞమను విశ్వాసదీక్షకు కామాదు లడ్డురాకుండ సంహరించుటకు జ్ఞానమను రాముని పంపమని విశ్వాసమను దీక్ష మనస్సును దశరథుని కోరెను. దశరథుడు జ్ఞాన వివేకములనెడి రామలక్ష్మణులను విశ్వామిత్రునివెంట యాగ సంరక్షణార్థము పంపెను.

మార్గమధ్యమున భ్రాంతియను తాటక కనుపించెను. మొట్టమొదట దేనికైనను భ్రాంతియే ఆధారము. భ్రాంతి

తొలఁగినచో కామాదులను తొలగించుట తేలిక. కనుక ఆత్మ యందిమిడియున్న భ్రాంతిని మొదట తొలగింపవలెను. ఆత్మ యందు సంసారభ్రాంతి యిమిడియుండుటచే సంసారపదార్థము లందలి కోరిక దానికి కలుగుచుండును. సంసారభ్రాంతి నివృత్తి కానంతవరకు కోరికయను కామము నివృత్తి కాదు. భ్రాంతికి లోఁబడినవారు అంతు తెలిసికొనలేక యెల్లప్పు డందే క్రీడింతురు. ఆ భ్రాంతిని కనుగొనినవారు అదియొక ఇంద్రజాలము వంటిదనియు, మిథ్యయనియు గ్రహించి వెంటనే దానిని తొలఁగించుకొందురు. అట్టివారు కామాదులకు దూరులగుదురు. అట్లే రాముఁడను జ్ఞానము తాటకయను భ్రమను నిర్వాణ మను అస్త్రమున నశింపఁజేసెను.

రామ లక్ష్మణులు లా తరువాత విశ్వామిత్రుని యజ్ఞ శాలకు చేరిరనగ విశ్వాసమును జ్ఞాన వివేకములు రెండు కలసి కొనెనని భావము. అపుడు విశ్వాసచలనమునకు జ్ఞాన మిటుల బోధించెను. ఓ విశ్వామిత్రా! నీవు కామమును వదలజాల కుంటివి. నిన్ను కామరూప మారీచరాక్షసి వెంటాడుచుండెను. ఆత్మకును కామమునకును వాస్తవమగు సంబంధము లేదు. కామమునకు తావీయక జ్ఞానముపై విశ్వాసముతో మౌన దీక్ష పూనుము. అపుడు కామరూపుడగు మారీచుని జయింపఁ గలవు అని చెప్పఁగనే – విశ్వామిత్రుఁడు నిష్కాముఁడయ్యెను. కామరూపుడైన మారీచుఁడు నశించెను.

విశ్వామిత్ర యజ్ఞము పూర్తి యయ్యెను. అనఁగా వివేక, జ్ఞాన, విశ్వాసముల పని యచట ముగిసెను. అప్పుడు జ్ఞానమనెడి రామునకు శాంతమునుపొంద కోరిక కలిగెను.

కాని మార్గమధ్యమున దురాచారమను రాతినితన్ని సదాచార మను అహల్యనుగాంచి ఏకాంతమను మిథిలానగరముచేరెను.

సృష్టికి మూలకారణుడైనను ఆ సృష్టియందుండి నిర్లిప్తతతో ప్రవర్తించువాడు జనకుడు. జనకు డట్టి నిర్లిప్త సాధన మొనరించు ప్రదేశమే జనకపురి. నిర్లిప్తతనుండి జన్మించునది శాంతి. అట్టి శాంతియే సీత. జనకపురి యగు మిథిలయందు రాముడు ప్రవేశించెననగ నిర్లిప్తసాధనయందు జ్ఞానము ప్రవేశించె ననియు, అచట సీతను గాంచెనన శాంతిని చవి చూచెననియు భావము.

అపుడు అహంకారమను హర ధనస్సు తుంచెను. "నేనే; నావల్లనే యీపని యగును; నేను అందరికంటెను ఘనుడను; శూరుడను; వీరుడను;" అనుట యహంకార మందురు. అట్టి యహంకారమును దునుముట హరధనస్సును విరచుట–

మదము, గర్వము జ్ఞానోదయమువల్ల నశించును. రాముడను జ్ఞాని రూపమనెడి మద గర్వ పరశురాముని పొగ రడగించెను.

జ్ఞానమను రాముడు శాంతియను సీతను పరిగ్రహింప నిశ్చయము కాగానే దశరథాదులు జనకపురమునకు వచ్చిరి. అనగ మనస్సు నిశ్చలత్వము బొందెను.

కైవల్యమను కుశధ్వజుడు జనకుని సోదరుడు. అతనికి ముగ్గురు కూతులు గలరు.

నమ్రత యను ఊర్మిళ
విరతి యను మాండవి
సమత యను శ్రుతకీర్తి యనువారలైయుండిరి.

ఆముప్వురను లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులకు నీయ నిశ్చయించి

శ్రీరామునితో సీతకు
లక్ష్మణునితో ఊర్మిళకు
భరతునితో మాండవికి
శత్రుఘ్నునితో శ్రుతకీర్తికి పరిణయము లొనర్చిరి.

దీనినిబట్టి జ్ఞానమునకు శాంతి, వివేకమునకు నమ్రత, ఆలోచనకు సమత, వైరాగ్యమునకు విరతి అవసరము. అట్లే కూడెను. అట్టి కలయికయే మంచిది. విచ్ఛేదము లేనిదానిని వివాహమందురు. కనుక సందర్భానుసారముగ వాడఁబడెను.

శ్రు॥ అథాధ్యాత్మమ్। ప్రాణో వ్యానోఽపాన ఉదానస్సమానః। చక్షుశ్శ్రోత్రం మనోవాక్త్వక్। చర్మమాగ్ంసగ్ స్నావాఽస్థి మజ్జా। ఏతదధివిధాయ ఋషిరవోచత్। పాఙ్క్తం వా ఇదగ్ం సర్వమ్। పాఙ్క్తేనైవ పాఙ్క్తగ్ం స్పృణోతీతి ॥

తైత్తిరీయోపనిషత్ - శిక్షావల్లి, సప్తమానువాకము.

రామాయణమంటే?

అయోధ్య కాండము

పంచభూతాత్మకంబైన ప్రాణులందు
ఉత్తమంబైన జ్ఞానాదు లుండెనేని
సురలు మానవు లంచును శోభగందు
అవియు లేకున్న రాక్షసులందురు భువిని.

అయోధ్యకు రాముని పట్టాభిషేక మొనర్ప దశరథుఁడెంచి ఆవార్త చెప్పుటకు వశిష్ఠుని రాముని వద్దకు పంపెను. అనఁగ దశేంద్రియముల త్రిప్పునట్టి మనస్సు తనకంటె శిష్టత గల అధిమనస్సును అయోధ్యకు జ్ఞానమను రాజును ప్రతిష్ఠింప గోరికగలదని రామునకు తెలుపఁబంపెను. ఐతే జ్ఞానమును చూచుటకు చతుర్విధ ప్రాకారములు గలవు. అవి 1. కర్మ 2. ఉపాసన 3. జ్ఞానము 4. జ్ఞానపు నిలుకడ యనునవి. కర్మను దాఁటగనే ఉపాసనకు మార్గము తెలియును. ఉపాసనను గడవఁగనే జ్ఞానము కనుపించును. ఈమూఁడు ప్రాకారములను దాఁటుట సులభమే! జ్ఞానపు నిల్కడయను నాల్గవ దానిని నిగ్రహించుట కష్టము. వశిష్ఠుడు మొదటి మూడును సులభముగదాటి దీర్ఘాలోచన మొనర్చినమీాదట నాల్గవదానిని చేరి జ్ఞానసంబోధన జరిపెను. మొదటి మూడును గురువువల్ల తెలిసికొనవచ్చును. నాల్గవదియగు జ్ఞానపునిలుకడ స్వానుభూతి-స్వప్రతిభ- వల్లనే యేర్పడును. స్వప్రతిభ యితరులవల్లరాదు. యోచనవల్ల కలుగునది. గాయకుడు గానము నేర్పునుగాని

స్వర లయ జ్ఞానము స్వకీయ ప్రతిభవల్లనే కలుగును. వైద్యుఁడు మందులు చేయుట, రోగలక్షణములను చెప్పునుగాని, ఔషధ ప్రయోగము, రోగనిర్ణయము అనుపానాదులు అనుభవమును బట్టి చేయవలసినదే! అటులనే వశిష్ఠుఁడు రామునకు తాను వచ్చినసంగతి చెప్పివెళ్ళెను.

కైకకీ వార్త తెలిసెను. వెంటనే మనోరూపమగు దశరథునియందు ప్రవృత్తిరూపిణియగు కైక ప్రవేశించి జ్ఞాన-వైరాగ్యములమధ్య భేదమాపాదించి జ్ఞానమును మనస్సునుండి వేరుజేసి వైరాగ్యమనెడి భరతునే పట్టాభిషిక్తునిగ జేయ నెంచెను. కాని జ్ఞానమునుండి వియోగము నొందిన మనస్సునకు స్మృతిభ్రంశ మొదవును. కనుకనే రాముని వియోగము తలపునకు వచ్చినంతనే దశరథునకు స్మృతిభ్రంశము- మూర్ఛ గలిగెను.

జ్ఞానమను రాముడిక అయోధ్యనుండి తొలగనెంచెను. వివేకమను లక్ష్మణునికాపనియం దిష్టములేకుండెను. అపుడు రాముడు లక్ష్మణునితో నిట్లనెను. లక్ష్మణా! తండ్రియభిప్రాయమును గుర్తించి ప్రవర్తించువాఁ డుత్తమపురుషుఁడు; తండ్రియాజ్ఞాపించిన తరువాత నా ప్రకారము నడచుకొనువాఁడు మధ్యముఁడు; తండ్రి యాజ్ఞాపించిన కార్యమును చేయనివాఁడధముఁడు. కావున మహారాజాజ్ఞాపింపకముందే వనవాసమున కేగుటకు నిశ్చయించుకొంటిని. ఇదియంతయు మిథ్య. మెరపొక రెప్పపాటు కాలము కనుపించి యంతరించును. అటులనే రాజ్యము, ధనము, బలము, ఆయువు మొదలగు నవన్నియు క్షణికములు. శాశ్వతములు కావు. జీవుఁడు లెన సమ్ముఖము

నందున్న మృత్యువును గానక కేవలము భాగ్యభోగముల చింతనమున మునిగియుండును. భార్య, బిడ్డలు, బంధువులు మొదలగువారికొరకగు యాలోచనాసముద్రమున నోలలాడు చుండును. అవి ఇంద్రజాలములని తెలిసికొనక అమిత బాధ లొందుచుండును. నేనెవరను? ఎటులవచ్చితిని? ఎందుకై ఏర్పడి తిని? ఏమి చేయవలయును? అను విషయములనుగూర్చి కించి త్తైన యోచింపక వాసనాచక్రములందు దగుల్కొని నిరంత రము తిరుగుచుండును. మిథ్యయగు ఈ శరీరమునకు, నేను, నాది, యను అహంకార మమకారములనుజేర్చి వృథా శ్రమను పొందుచుండును. జీవుడు చేతనము, దేహ మచేతనము. జీవుడు నిత్యము, దేహ మనిత్యము. జీవుడు సుఖరూపము, దేహము దుఃఖరూపము. జీవుడు దివ్యతేజోమయుడు, దేహము అంధ కార సదృశము; కాంతి విరహితము నవెడిభావము విమర్శ నకు దూరము.

కామము, క్రోధము, లోభము, మోహము, అహం కారము నను నైదును పరమ శత్రువులు. ఆ శత్రు పంచక మును జయించుట పరమధర్మము. దశరథమహారాజు తన ప్రతి జ్ఞను మార్చుకొనుటకు సమయమురానీయరాదు అనెను. అప్పుడు లక్ష్మణుడు రామునితో – జ్ఞానసముద్రా! నన్ను నీవెంటనుండ ననుజ్ఞనీయుము అని వేడుకొనెను. తరువాత శాంతియను సీతయు రామునితో వనవాసమునకు వచ్చుటకు యనుజ్ఞను పొందెను. తదుపరి సీతారామలక్ష్మణులు నిర్భయ మను అరణ్యమునకు వెళ్ళసాగిరి. కొంతదూరమరుగ విద్యయను

భరద్వాజుడనగా ఉపరమ. ఉపరమ= స్వధర్మానుసారము దేనికిని దుఃఖమును కలిగించక, భోజనపదార్థములను ఆర్జించుకొనుట. అన్నపానములైనను ప్రాణరక్షణకు తగు మాత్రము సేవించుట. సీతారామలక్ష్మణులు భరద్వాజుని కలుసుకొనుటయన యుపరమదీక్షను గైకొనుట యగును.

ఆత్మజ్ఞానము తత్త్వపరిశోధనకై యుండవలయును; కాని ప్రతిష్ఠకొఱకై యుండరాదు. ఆత్మోద్ధరణార్థము తత్త్వజ్ఞానము నార్జింపవలయును. తత్త్వజ్ఞానముకొరకు జీవనధారణ మొనర్పవలయును. ప్రాణరక్షణార్థము మాత్రము భుజింపవలయును. అందుకు తగినంతయే గ్రహింపవలయును. ఆయా పదార్థముల యార్జనయందు దేనికిని హానిని కలిగింపరాదు. ఈనియమములను మరచి కేవల మింద్రియతృప్తికొఱకు ప్రయత్నించువాఁడు విషయ విషమును భుజించినవాఁడగును. వానికి తృప్తి లేదు. తృప్తి లేనివానికి ఆనందము లేదు. ఆనందము లేని వానికి సుఖము లేదు. కనుక విషయలంపటుఁడు విషమును భుజించువాఁడనబడెను. అట్టివాఁడే జ్ఞానహీనుఁడు. ఇట్టిపరిశోధన రామ భరద్వాజులు జరిపిన పిమ్మట రామాదులు పయనించిరి. (జ్ఞానము జీవనాధార నియమ విమర్శ జరిపెను.)

సీతా రామ లక్ష్మణులు త్రివేణీసంగమముచేరి స్నానమొనర్చిరి. యమున, సరస్వతి, భాగీరథి యనుమూడు నదులను త్రివేణి యందురు. ఇడ, పింగళ, సుషుమ్న నాడులను మూఁటిని త్రివేణియందురు. యమున సరస్వతియను నదులు భాగీరథియందు కలియుచోటు త్రివేణీసంగమము.

ఇడ, పింగళ యను నాడులు సుషుమ్న యందు కలియుచోటు త్రివేణీ సంగమము. యోగులు సమాధిస్థితియందు పూరక కుంభక రేచకము లొనర్తురు. కుంభకశక్తిని అధికమొనర్చు కొనుటయే యోగసిద్ధి. అదియే ప్రాణాయామము. వాయు స్తంభనకు మూలాధారము. ఇట్టి కాలకృత్యములను రాముడు లొనర్చి ముందునకు పైనమైరి.

దమమును వాల్మీకి యందురు.

వాల్మీకియొద్దకు సీతారామాదులు వెళ్ళిరి. వాల్మీకి రామాదులను చూచి సంతసించి కుశల ప్రశ్నానంతర మిట్లనెను. జ్ఞానమే రాముడు. శాంతమే సీత. జ్ఞానమందలి యంశమగు వివేకమే లక్ష్మణుడు. అట్టిమూడును నాకు లభించుటచే నేను కృతకృత్యుడనైతినని అనగా రాముడు సంతసించి కొంచెము విశ్రమించి పోనున్నవాడై తాము వనవాసమున నివసించుటకు తగుతావు దెలుపుమని దమరూపుడగు వాల్మీకిని రాముడు కోరెను. సర్వ వ్యాపకుడవై జ్ఞానస్వరూపుడవైన నీకు నేను చెప్ప నవసరము లేదు. కాని నీకోరిక ననుసరించి చెప్పుచున్నాను. ఇచ్చటకు సమీపమున చిత్రకూటమను పర్వతమున్నది. అది మీకు నివసింప తగియుండు ననెను.

చిత్రకూటమనగా విలక్షణమై, ప్రత్యేకమైయుండు అణుమాత్రమును చలింపని పురుష స్వరూపము. నిర్వికార మును కూటమందురు. ఓ జ్ఞానమా ! వివేకశాంతములతో స్థిరబుద్ధియను చిత్రకూటమందుండుమని యర్థము.

సీతారామలక్ష్మణులు వనవాసమునకేగిన వార్త

తెలియగనే మనోరూపుడగు దశరథుడు ప్రాణములు విడచె నన వ్యాకులపడి వాయులీలనొందెను. తరువాత భరతుడు రామునియొద్దకు వచ్చి అయోధ్యను పాలింపుమని అనేకవిధముల వేడెను. అపుడు రాముడు, భరతునితో - ప్రవృత్తియు జ్ఞానులకు దుఃఖదాయకము కాదు. ఏలనన దేహయాత్ర నిర్వహణార్థము సంసార సంబంధము కలిగియుండును. ఆ సంబంధము జ్ఞానదృష్టితో కలిగినది. తామరాకుపై జలబిందువు వలె ప్రవృత్తినంటక చరింతురు. అట్టివారికి రాగద్వేషములు కలుగవు. జితేంద్రియుడగు మహారాజునకును ప్రవృత్తియగు కైకేయికిని గల సంబంధము జ్ఞానుల సంసార సంబంధము వంటిది. కైకేయి వ్యవహారము విలాసమనియు, ఉపలక్ష్యము మాత్రమేననియు తండ్రిగారెరుగుదురు. నీవు వెళ్లుము; తల్లులను భక్తి శ్రద్ధలతో చూడుము; రాజ్యమందలి యే మానవుడును దుఃఖింపకుండునట్లొనర్పుము అని దయారూపములగు పాదుకల నొసగెను. అపుడు భరతాదులు అయోధ్యకరిగిరి. ఇది రామరాజ్య లక్షణము.

శ్రు॥ యాన్యనవద్యాని కర్మాణి। తాని సేవితవ్యాని నో ఇతరాణి। యాన్యస్మాకగ్ం సుచరితాని। తాని త్వయోపాస్యాని। నో ఇతరాణి॥

తైత్తిరీయోపనిషత్తు - శిక్షావల్లి, ఏకాదశానువాకము.

సత్యరామాయణము దీని చదువువారు
సాధనంబుచే జ్ఞానులై సమతఁజూపి
దేశకళ్యాణమొదవింత్రు దివ్యులగుచు
గాంధిచెప్పినరాజ్యము కలుగఁగలదు.

రామాయణ మంటే?

అరణ్య కాండము

సత్య శాంత్యహింసలు తగు సాధనలుగ
సర్వ మానవ సమతను చాటుచుండి
జ్ఞానమార్గము నెవ్వడు కలిగియుండు
వాడె ఋషియును దైవము వసుధయందు.

కర్మయను కాకము సీతయొక్క పాదమును ముక్కుతో పొడచి పారిపోయెను. అనగా శాంతమును బాధించెను. అంత రామునకు కోపమువచ్చి అక్రియ యను బాణమున కాకమును కొట్టెను. కాకము కన్నుల కా బాణము తగుల గ్రుడ్డి దయ్యెను. కర్మ అంగవిహీనమయ్యెను. అప్పటినుండి నిష్కామము అధికముగ సకామకర్మకు దిగెను. అత్రిముని యను అకర్మవద్దకు రాముడు లరిగిరి.

ధృతిరూపిణిని అనసూయ యందురు. అనసూయ అత్రి మునిభార్య. రామునివల్ల అత్రియు, సీతవల్ల అనసూయయు, శాంత జ్ఞాన బోధలు వినిరి. పిమ్మట రాముడు లచటనుండి బయలుదేరి మార్గమధ్యమునగల వికర్మయను విరాధరాక్షసుని వధించి, శమరూపుడగు సుతీక్ష్ణుని చేరిరి.

కర్మ, అకర్మ, వికర్మ యని కర్మ త్రివిధములు. సకామ కర్మ సుకర్మయగును. నిష్కామ కర్మ అకర్మ యగును.

చును. దానికి మానముతప్ప మఱొకమార్గము లేదు. నిశ్చల నిర్గుణ పరమాత్మకు భేద వ్యవహారము లేదు. మోక్ష మన మోచనము=దుఃఖ విమోచనము. దుఃఖము సమూలముగ నశించి తిరిగి యెప్పుడును కలుగని దానిని మోక్ష మందురు.

నిర్గుణ నిరాకార పరమాత్మ=ఏవిధమగు గుణముగాని స్వభావముగాని, రూపముగాని లేనిది, సత్త్వ, రజ స్తమోగు ణాతీతుఁడు, సర్వశక్తుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు మొదలగు నన్వర్థనామ ముల కాధారమైనది. అనగా జ్ఞానమే మూలము. అద్వైతబుద్ధి కలవాఁడు మాత్రము తనయాత్మకు పరమానందమును తెలిసి కొనును. శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధములను తరచి పరిశోధించి అనుభవించి, స్వాధీనమొనర్చుకొనుటయే శక్తి, దీక్ష, జ్ఞానము ననవలయును.

శ్రోత్రేంద్రియము= చెవిలో సూక్ష్మశబ్ద తన్మాత్ర యున్నది. అది లేకున్న వ్యర్థమే. త్వక్కు= శరీరమునకుగల స్పర్శగుణము. అది లేకున్న వ్యర్థమే. ఇట్లే చక్షురింద్రియము లకును సూక్ష్మరూప తన్మాత్రయున్నది. అట్లే జ్ఞానమునకును విషయ విమర్శక జిజ్ఞాసతో ఆనందము కలుగును. అంతియే గాని ఆనందమెచ్చటనుండియో వచ్చుటలేదు. ఎక్కడకో పోవుటలేదు. క్రొత్తగ పుట్టుటలేదు. మరల పోవుటలేదు. ఇటుల అగస్త్యరాముల సంభాషణములు ముగియఁగనే రామా దులు పంచవటికరుగ నుపక్రమించిరి.

పంచవటి= శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధములను నైదుగల దానిని పంచవటి యందురు. ఈ యైదును మానవు లందు గలవు. వీనిని మంచికుపయోగించిన ఆనందము, చెడ్డ

కుపయోగించిన దుఃఖము కలుగును. సృష్టి యీ యైదింటనే యుత్పన్నమైనది, ఎట్లన-

శబ్దగుణ విశిష్టముతో ఆకాశము కలిగినది.
శబ్దము స్పర్శములవల్ల వాయువు కలిగెను.
శబ్ద స్పర్శ రూపములవల్ల అగ్ని కలిగెను.
శబ్ద స్పర్శ రూప రసములవల్ల జలము కలిగెను.
జలాంతర్గత గంధములతో కూడి అనగా- శబ్ద, స్పర్శ,
రూప, రస, గంధములవల్ల భూమిపుట్టెను.

ఈ యైదు తత్వములనే పంచభూతము లందురు. వీనివల్లనే జగత్తంతయు నేర్పడెను. ఈ దేహముకూడ ఈపంచతత్వముల కార్యమే. ఈ పంచతత్వములవల్లనే - శ్రోత్రము, త్వక్కు, చక్షువు, రసన, ఘ్రాణము అను పంచజ్ఞానేంద్రియములు కలిగెను. అట్టి పంచజ్ఞానేంద్రియముల సమ్మేళనమున జీవుడేర్పడెను.

జీవుని జీవాత్మయనుటకూడ కలదు. అహంభావమును విడచుట, దుష్టచింతనము లేకుండుట, కామక్రోధాదులకు లోను గాకుండుట, దేహాద్యభిమానములకు దూరుడగుట, దంభరహితు డగుట, సత్య దయాశాంతయుతుడగుట, స్తుతి వాక్యములకుబ్బక నిరభిమానుడగుట, బాహ్యశుద్ధి, భావశుద్ధి కలిగియుండుట ఆత్మయొక్క లక్షణము. జీవాత్మ, పరమాత్మ యొక్క టే ననుకొనుటయే జ్ఞాన పరిపక్వము. అట్టి పరిపక్వ జ్ఞానమే ముక్తికి సాధనము.

యమ, నియమ, ఆసన, ప్రత్యాహార, ప్రాణాయామాదులవల్ల మానవుడు విశుద్ధుడగుచున్నాడు. ధ్యాన, ధారణ, సమాధుల నవలంబించి శాంతిపదస్థితి గలవాడును, వివేకము, వైరాగ్యము, శమము, దమము, ఉపరతి, తితిక్ష, శ్రద్ధ, సమాధానము, ముముక్షుత్వముల నాచరించి - విశుద్ధాంతఃకరణము కలవాడును, శ్రవణ, మనన, నిధి ధ్యాసల వలన తత్త్వ సాక్షాత్కారము పొందినవాడును మహనీయుడగును. వీటి వివరములివి:

1. ప్రతి ప్రాణియందును, దయకలిగి సత్యమును పలుకుచు, ఇంద్రియనిగ్రహమును కలిగి యుండుటను యమ మందురు.

2. శౌచము, సంతోషము, మితభాషణము, సద్విచారము, మొదలగువానిని నియమ మందురు.

3. పద్మాసనాది యాసనముల నభ్యసించి, ఆచరించుటను ఆసన మందురు.

4. మనస్సును తనవశమునందుంచుకొని, విషయ వాంఛలవైపుకు పోనీయకుండుటను- మనస్సును సక్రమ కార్యములవైపునకే పోనిచ్చుటను ప్రత్యాహారమందురు.

5. శ్వాసనడకను నియమ మొనర్చుకొనుచు పూరక కుంభక రేచకముల నభివృద్ధిపరచుటను ప్రాణాయామ మందురు.

6. చిత్తము నేకాగ్రతగ నుంచుటను ధారణయందురు.

7. దృష్టిని హృదయమువైపునకు మరల్చి నిలుపుటను ధ్యానమందురు.

8. అవయవములను కదల్పక అంతఃకరణను కేంద్రీక రింపజేసి తన్మయత్వమున నుంచుటను సమాధియందురు.

9. మంచి చెడ్డలను, సత్యాసత్యములను వివేచించు టను వివేకమందురు.

10. ఇహపరలోకములు, దేవుడు దయ్యములు, పుణ్యా పాపములు, భోగములు మిథ్యయని తలచి వాసనలనుచేర కుండుటను వైరాగ్యమందురు.

11. మిథ్యాకల్పనలకు, మనస్సున తావీయకుండుటను శమ మందురు.

12. చక్షురాదీంద్రియములను విషమ విషయ రూపా దుల వైపునకు పోనీకుండుటను దమ మందురు.

13. సత్కార్య, సద్ధర్మ, అనుష్ఠానరతుఁడగుటను ఉప రమ యందురు.

14. చలి, వేఁడి, మానావమానములు, సుఖదుఃఖ ములు, మొదలగువానిని సమభావమున నొకేవిధముగ చూచు టను, ఆచరించుటను తితిక్షయందురు.

15. సత్కార్యములను పట్టువిడువక చేయుటను శ్రద్ధ యందురు.

16. మంచి నియమములను మనస్సున మననమొనర్చు కొనుచు, చేయుటను సమాధానమందురు.

17. ఎల్లప్పుడు ఆనందముగ నుండుటను ముముక్షుత్వ మందురు.

18. సద్విషయములను వినుటను శ్రవణమందురు.

19. పరధ్యానమునకు తావీయక, సద్విషయములను పదింబదిగ స్మరించుటను మననమందురు.

20. సద్గ్రంథ విషయములకు, వినెడి సత్సంగతులకు విరుద్ధముగ ప్రవర్తింపకుండుటను నిధిధ్యాసయందురు.

21. మానసికశక్తిని విజృంభింపఁజేసి వివేకజ్ఞానములతో సంచరించుటకు జీవైక్యమును నిశ్చయించుటను సాక్షాత్కారమందురు.

22. ఋజువర్తనుని ఋషియందురు.

23. శరీర మానసికములకు దుర్బలత్వమును రానీయక సత్కార్యముల దీక్షనువిడువక నెరవేర్చుటను శక్తియందురు.

ఇవి జ్ఞానమునకు సత్ప్రవర్తనకు సలక్షణ జీవితమునకు మూలస్తంభములు. వీనినివిడిచి సత్ప్రవర్తనకు భిన్నమైన వానిని కొన్నిటిని కల్పించి, తమనుతాము ఆస్తికులమని భావించుకొనుచు సమభావము లేని – మానవత్వమునకు భిన్నముగ ప్రవర్తించు కొందరు, సామాన్యప్రజలను వంచనచేయుచుందురు.

ఆత్మా: అతతేర్వా, ఆప్నోతేర్వా, అత్తేర్వా అని శంకరాచార్యుడన్నాడు. ఆత్మ యునికిని గుర్తించినవారు ఆస్తికులు. కాని ఆస్తియున్నవారు, తమ ఆస్తిని తాము మోయలేక అనుభవింపలేక – ఇతరుల నేర్పరచుకొన్నవారు, ఆస్తియెంతయున్నను తామనుభవింపక, ఇతరుల కొసగక, తృప్తిపడక, ఇతరులను పీడించువారే నేడు ఆస్తికులుగ యెంచబడుచున్నారు.

రామాదు లిట్లులుండ హింసా, తృష్ణల రూపమైన శూర్పణఖ రాముని మోహించెను. వెంటనే వివేకమను తన సోదరునకు లక్ష్మణునకుపడి శూర్పణఖయొక్క ముక్కు చెవులు కోసెను. వివేకదృష్టి కలుగగనే తృష్ణకు ప్రాయశ్చిత్త మయ్యెనట. తృష్ణ యవమానముపొంది, మోహగుణులైన ఖర దూషణులను రామునిపైకిపంపెను. రామాదులు మోహ మునకు తావీయకుండుటచే వారిరువురు నిర్మూలమయ్యెను.

తృష్ణ=ఆశయను శూర్పణఖ అజ్ఞానమను రావణుని యొద్ద కరగి జ్ఞాన వివేకాదులవల్ల పరిజలు చెడుచుండగనుక వారి నాశనమునకై తానొనర్చిన కృషినిచెప్పి వాటిసంహార మునకై ప్రోత్సహించెను. అంతట రావణుడు కామమను మారీచునిపిలచి-ఓమారీచా! నీశక్తిసామర్థ్యములవల్ల, జ్ఞాన వివేకాదులవద్దగల శాంతమను సీతను తోడ్తెమ్మనెను. జ్ఞానా దుల పేరుచెప్పగనే కామమునకు భయముకలిగెను. కాని అజ్ఞాన ప్రోత్సాహమున కామము శాంతమును తోడ్తెచ్చుట కొప్పుకొనెను. తరువాత కామము మాయరూపమున శాం తము దరికి పోయెను. కాని జ్ఞానదృష్టిచే నశించెను. శాంతము లేకున్న జ్ఞానవివేకములు నిలువజాలవని అజ్ఞానమున కవగత మయ్యెను.

మాయనుదరుము ధ్యానమున నున్నప్పుడు జ్ఞానము నకు వివేకము దూరమయ్యెను. జ్ఞానవివేకములు తొలగి నప్పుడు శాంతమును అజ్ఞానము తనవశ మొనర్చుకొనెను.

శాంతమున జ్ఞానము స్థానభ్రష్టత్వమొనర్చి తీసికొనిపోవు చుండ మార్గమధ్యమున ధర్మరూపుడను జటాయువు అజ్ఞానముతో పోరాడి తనరెండు రెక్కలను గోల్పోయి పడిపోయెను. అంత రావణుడు సీతను తీసికొనిపోయెను. అనగా అజ్ఞానమును జ్ఞానమే జయింపగలదుగాని మఱేదియు జయింపజాలదు గనుక యిచట అజ్ఞానమే జయించెను. రామలక్ష్మణులు శాంతమును గోల్పోవఁగనే మతిభ్రమణమున తిరుగుచు జటాయువువల్ల సీతసంగతి తెలుసుకొని మార్గమున బోవుచుండ శబరియాశ్రమము కనిపించెను.

శబరి=ప్రేమ, ప్రీతిరూపిణి. ప్రేమ యెప్పుడును విషయములమీదికే పోవుచుండును. విషయములు సుఖరూపితములు. కనుకనే ప్రేమను చండాలమందురు. నీచమగు విషయములపైకి పోవు ప్రీతికి జ్ఞానము దూరము. జ్ఞానముతో కూడిన ప్రీతినే వివేకులు విశ్వసించవలెను. శబరినివీడి రామాదులు పంపాసరోవరము చేరిరి.

మహాపురుషులహృదయమును పంపాసరోవరమందురు. అచట నిష్కామమను నారదుడు కనుపించెను. జ్ఞానము నిష్కామమును గూడి యానందించెను. పిమ్మట జ్ఞానవివేకులు కిష్కింధ కరగిరి.

శ్రు॥ సత్యేన లభ్యస్తపసా హ్యేష ఆత్మా
సమ్యజ్ జ్ఞానేన బ్రహ్మచర్యేణ నిత్యమ్,
అన్తశ్శరీరే జ్యోతిర్మయో హి శుభ్రో
యం పశ్యన్తి యతయః క్షీణదోషాః॥

శ్రు॥ సత్యమేన జయతే నానృతం సత్యేన
పన్థావితతో దేవయానః యేనాఽఽ
క్రమం త్యృషయో హ్యాప్తకామా
యత్రత్సత్యస్స పరమం నిధానమ్॥

శ్రు॥ ఇన్ద్రియాణాం పృథగ్భావ
ముదయాస్తమయౌ చ యత్
పృథగుత్పాద్యమానానాం
మత్వా ధీరో నశోచతి॥

కఠోపనిషత్ - ద్వితీయాధ్యాయము, తృతీయవల్లి.

రామాయణ మంటే?

కిష్కింధా కాండము

దుష్టశక్తి నెవ్వడు త్రోసిలగలడో
పరులధనమున కెవ్వడు పాలుబడడో
జీవశక్తికి తగినంత చేర్చగలడో
వాడె యుత్తము డనబడు వసుధయందు.

లోభియను వాలి భయమున సంతోషమను సుగ్రీవుడు సత్సంగమను హనుమంతునితోడ నొక ప్రదేశమున నివసించు చుండెను. అచ్చటకు రామ లక్ష్మణులు వచ్చుచుండుటను సుగ్రీవ హనుమంతులు చూచిరి. సుగ్రీవుడు బైట బడినచో అన్నయగు లోభి వశమగుదునని భయపడి సత్సంగుడను హనుమంతునిపంపి రామ లక్ష్మణులను తనయొద్దకు తెప్పించు కొనెను. రామాదులకు సుగ్రీవుడు తన యన్నయగు లోభి యొక్క చరిత్రనుచెప్పి, అందువల్ల తాను దాగవలసి వచ్చిన దనెను. అది వినిన రాముడు వాలిని కూలవేసెను. (లోభత్వ మున సంతోషము దాగుకొనెను. కాని జ్ఞానము రాగానే లోభత్వ మంతరించును. సంతోషము పెల్లుబుకును.) తార తితిక్షారూపిణి. (అనగా క్షమ, శీత, గ్రీష్మములను, సుఖ దుఃఖములను సమముగ నెంచునది క్షమ=తితిక్ష) తారను సుగ్రీవుడు కూడెనన సంతోషము క్షమను పొందెను.

మానవు లెల్లరను సమగ్రి దృశ్య రూపమున గుర్తించి విషయ పరిశోధనమొనర్చి మోహాతీతులై యుండుటే జ్ఞానము. అదియే గురువు. గురియుండి ప్రివర్తించునటులొనర్చుటే గురువు. వెలుతురువల్ల నేత్రిములు ప్రకాశించును. చీకటివల్ల నేత్రిముల ప్రకాశము తొలగును. అటులనే జ్ఞానమువల్ల ఆత్మ ప్రికాశించును. పరమానంద భరితమగును. మనోవశుడైనవాడు కటిక చీకటిలోపడి దుఃఖించును. లోభియను వాలి దీర్ఘకాలముండ సర్వప్రియత్నము లొనర్చెను. పాప కార్యము లొనర్చువాడెంత శీఘ్రిముగ నశించిన అంతమేలు. ఏలనన- వాడు జీవించియున్నంతకాలము పాప (ప్రిజాపీడ) కార్యము లొనర్చుచుండును. వానిని చూచువారలును పాపరతులగుదురు. కనుక లోభమునశింపవలెనని జ్ఞానమగు రాముడనెను.

స్థూలసూక్ష్మ శరీరముల సంయోగము జన్మము.
స్థూల సూక్ష్మ శరీరముల వియోగము మృత్యువు.
స్థూల శరీరమనగా- ఈ కనుపించు శరీరము.
సూక్ష్మశరీరమనగా- కనుపించనిది. జీవుడు=గాలి.

ఇట్టి జనన మరణములవల్ల కలుగు సుఖ దుఃఖములు భ్రిమ జన్యములు.- అక్రోధమును అంగదరూపుడనిరి.

వాలినిచంపి సుగ్రీవునకు పట్టాభిషేక మొనర్చి అంగదుని యువరాజుగ చేసెననగా- లోభమునుచంపి, సంతోషమును నిలిపి, అక్రోధమును చేర్చెననుట యగును. పిమ్మట రామాదులు పర్వతోపరిభాగమున గల స్ఫటిక శిలాతలమున, నివ

సించిరనుట యనగా- నిష్కామ కర్మమునను ఉపాసనవలనను చిత్తము నిర్మలముగ నుండును. చాంచల్య రహితమగును. అట్టివాని చిత్తము స్ఫటికమునుమించి స్వచ్ఛముగ నుండును. కనుక స్ఫటిక శిలయనిరి.

జ్ఞానసూర్యు డుదయించినయెడల మానవుని చిత్తమం దలి వాసనాతృణములు శుష్కించి దగ్ధమగును. వర్షజల మాకాశమునుండి వచ్చునపు డెంతయో శుద్ధముగనుండును. కాని యాజలము భూమిపైబడి, ఇతరపదార్థముల సంయోగమువలన కలుషితమగునట్లే, జీవుడు విశుద్ధ స్వభావుడు, మాలిన్యరహితుడు. కాని యవిద్యాసంబంధమువలన మాలిన్యముపొందుచుండును. సూర్యుడు మాలిన్యజలమును శుష్కింపజేసి తనలో చేర్చుకొని పరిశుద్ధమొనర్చినటులే-జ్ఞానసూర్యుడు అవిద్యను నాశనమొనర్చును. నిశ్చింత మహానమువల్ల మతి స్థిమితమేర్పడును. జ్ఞాననిశ్చయమగును. సంకల్ప కేంద్రీకరణమున జీవుడు, జ్ఞానము (దేవుఁడు) వేరుగాదను నిశ్చయమగును.

సంతోషమను సుగ్రీవుని యాజ్ఞనుపొంది, వానరులు సత్సంగరూపుడైన ఆంజనేయునితో సీతాన్వేషణమునకు బైలుదేరిరి. పలుచోట్ల నన్వేషించిరి గాని సీత కానరాదయ్యెను. సముద్రమువరకు వెదకిరి సీతజాడయే లేదు. అచల స్వయంప్రభ=స్వశక్తి కనిపించెను. అక్రూరుడను అంగదుడామెను సీత జాడ యడిగెను. అంత నామె యంగదునితో-"శాంతమున జ్ఞానముగైకొని శంకయను లంకకు తీసికొనిపోయెను" అనెను.

సముద్రముదాటుట కనువగుచోటు ఏదాయని వానరులు సముద్రతీరమున తిరుగుచుండ సంపాతియనబడు సత్త్వస్వరూపుఁడు కనిపించెను. ధర్మస్వరూపుఁడగు జటాయువు సోదరుడే సత్త్వస్వరూపుఁడగు సంపాతి. అక్రూరుఁడను అంగదునితో సత్త్వరూపు డిట్లనెను. మహాపురుషులు సత్త్వధర్మముల నిపుడు వదలిరి. రజోగుణ తమోగుణముల నాశ్రయించిరి. ఇందువల్ల మానవలోకమునకు హానికలుగుచున్నది. అందువల్లనే ధర్మ మడవులబట్టెను. సత్త్వగుణము సముద్రముఁజేరెను. శాంతి సముద్రము దాఁటెను. జ్ఞానము నిశ్చలము లేకుండెను. వివేకము వంతనొందుచుండెను. అక్రూరునకు నిలకడలేదు. సంతోషము విపత్తునపడెను. ఇట్లే అనేక మనేక మార్గముల బట్టెను.

శంకయను లంకనేలు అజ్ఞానమనురావణుడు, ఆశయను ఆవరణను కల్పించి కాపుంచెను. కనుక శంకను జయించుట కరగుటే కష్టము.—అక్రూరా! తగుసమర్థుడుగాని యాశను దాటి కామముల జయించి శంకను జేరి శాంతమును జూడ జాలడు. అట్టివానినే పంపుము.

రామాయణమంటే?

సుందర కాండము

పంచకోశము లింద్రియ పంచకమును
పంచభూతములును జేర ప్రాణులగును
అందుజ్ఞానులన్ సురలని యండ్రు భువిని
పుణ్యపురుషులు వారలు పూజ్యులరయ॥

అక్రోధుఁడను అంగదుఁడు మొదలగువారలు, ఆశను దాఁటి, శంకను జేరి శాంతమును తెలిసికొనగలవార లెవరా యని యోచింపసాగిరి. కాని నేనాపని చేయుదునని ముందుకు వచ్చినవారు లేరైరి. అంతనంగదుఁడు, ఆంజనేయునిపిలచి-నీవే ఈపని చేయఁగలసమర్థుఁడవు. నీకంటె వేరొకరీపని చేయఁజాల రనెను. దానికాంజనేయుఁడంగీకరించి యచటివారికి ప్రణమిల్లి, రామాదులనబడు జ్ఞానాదులను మనస్సున నిలిపి, - లంఘించి ఆశనుదాఁటి శంకను జేరెను. ఇటుల సముద్రమునుదాటి లంకనుజేరి శాంతియను సీతకై యన్వేషించుచుండ, విహిత కర్మయను విభీషణుఁడు కనిపింప వానివలన సీత అశోక వృక్ష ముక్రింద నున్నదని తెలిసికొనెను. అశోకమనగా క్షణిక సుఖ మొసగునది. ఆ యశోకవృక్షమును జేరి సీతను గాంచి, ప్రణ మిల్లి, జ్ఞానశబ్దమయ రూపకమనబడు నుంగరము నొసఁగెను. అనఁగా శాంతమును వీఁడి, జ్ఞానము నిలవదు. వేరై నట్లున్నను

త్వరలోనే కలియును. అను విషయమును చెప్పి, సెలవుగోర, శాంతము, సత్సంగుడను హనుమంతునకు, శ్రద్ధయను శిరోభూషణము నొసగెను. (సత్సంగాదులవల్ల జ్ఞానము శ్రద్ధతో శాంతమును జేరవలెననుట.) హనుమంతుఁడామె యాజ్ఞను పొంది, శంకను తొలగింప అజ్ఞానజన్యములగు వికారములైన రాక్షసులను కొందరను సంహరించెను. అదివినినరావణుడు రాగరూపమను ఇంద్రజిత్తును సత్సంగసంహారమునకు పంపెను. ఎవరినుండి సత్సంగత్వము తొలఁగినను అజ్ఞానమునకడ్డుండదు గదా? రాగరూపుడగు మేఘనాథుడనువాఁడు రాగానే సత్సంగత్వమునకు వికలత్వము కలిగెను. ఆమోహమున ఆంజనేయుఁడు కొంతతడవుండ-సత్త్వస్వరూపమను సంపాతి విషయము స్మరణకువచ్చి స్వస్వరూపము నొందెను. అప్పుడు ఇంద్రజిత్తుయొక్క రాగబంధనము వీడెను. వెంటనే ఆంజనేయుడు లంకాపట్టణము దగ్ధమొనర్చెను.

(శంకను నశింపజేసెను) ఆశయను సముద్రము నాంజనేయుఁడుదాఁటి, వానరముఖ్యులను కలిసికొని, జరిగినవృత్తాంతమును తెలిపెను. అదివిని వానరులు సంతసించిరి. వెంటనే జ్ఞాన స్వరూపుఁడగు రామునివద్దకరగి, జరిగినదిచెప్పి, నిద్రాహారములులేక శుష్కించి విలపించుచున్న సీత స్థితి తెలిపి, శ్రద్ధయను శిరోమణి నొసఁగి ప్రణమిల్లెను. ఆంజనేయునివల్ల శ్రద్ధను పొందిన రాముఁడు, వెంటనే సైన్యముతో సముద్రతీరమునకు చేరెను.

అజ్ఞానమను రావణునకు విహితకర్మయను విభీషణుడు—జ్ఞానము విహితకర్మ రూపమునజేరి చెప్పుటను విభీషణుఁడం

దుము. అట్టి విహితకర్మ - అజ్ఞానమను రావణునితో - రాగ క్రోధములను నమ్మకుము. శాంతమును జ్ఞానమునజేర్చి ధ్యానింపుము. లేకున్న నశింతువు. జ్ఞాన ధ్యానములను వీడి వాక్యవ్యయమునకు దిగుట నాకిష్టములేదు. అనగా విహిత కర్మ యేమని బోధించుచున్నది? ఓ అజ్ఞానమా! రాగద్వేషా దులైన ఇంద్రజిత్తు మొదలగువారిని వదలుము. శాంత జ్ఞాన ముల ధ్యానింపుము. కాకున్న జ్ఞానము అజ్ఞానమును నశింప జేయును. వాగ్వ్యయముకంటె ధ్యానముమంచిది. అందువల్ల మనోదార్ఢ్యమేర్పడును. మనోదార్ఢ్యమే జ్ఞప్తికి మూలము. జ్ఞప్తియొక్క సద్వినియోగమే జ్ఞానము. జ్ఞానవిస్తరణ వినియో గమే దైవత్వము=దేవుడు. అంతకంటె మంచి మరేమికలదు? నా ధర్మవిధిని నీకు చెప్పితిని.

అది సరిపడని యజ్ఞానమంతట విభీషణుని బోధ వినక నిందించెను. "నేనేగొప్ప, నేచేయుపనియేగొప్పది. నా మా టలే గొప్పవి. నే చెప్పినటుల చేయవలయును" అనునదెవరి యందుండునో వారే అజ్ఞానమునకు కర్తలు. అట్టివారొనర్చు పని అజ్ఞానపుకర్మ. అట్టికర్మలు మానవులందు భేదభావమును చూపుచుండును. అట్టి భేదభావమును చూపు గ్రంథములు త్పన్నమై శాస్త్రములపేరున ఆ కర్మలను వెన్నంటియుండును. అజ్ఞానమందే కర్మయిమిడి యుండును. నేనకర్తను. నిర్గుణుడ ను. నిష్క్రియుడను అను స్థితికి నిష్కామమేర్పడును. అపుడు కర్మయుండదు. కర్మయున్నను నాశనమగును. నిమిత్త మాత్రుడుగనుండి యొనర్చుపని నిష్కామమే" అనుచున్న

విభీషణునికి సానుభూతి చూపక నిప్పులు త్రొక్కెడి క్రోధితివలె చిందులువేయుచు క్రుద్ధుడై మరి మరి నిందించెను. విభీషణుడు చేయునదిలేక రాముని చేరెను.

శ్రు॥ ఇన్ద్రియాణాం పృథగ్భావ। ముదయా స్తమయౌచ యత్।
పృథగుత్పద్యమానానాం। మత్వాధీరో నశోచతి॥

కఠోపనిషత్-ద్వితీయాధ్యాయము, తృతీయవల్లి.

రామాయణ మంటే?

యుద్ధ కాండము

శ్రు॥ ఆత్మానమన్తత ఉపసృత్యస్తువీతకామం ధ్యాయన్న ప్ర
మత్తోఽభ్యాశోహయ దస్మై సకామస్సమృధ్యేత
మఃస్తువీతేతి యత్కామస్తువీతేతి. [యత్కా-

ఛాందోగ్యోపనిషత్తు-ప్రథమప్రపాఠము, తృతీయఖండము ౧౨.

జ్ఞానమను రాముడు నిధిధ్యాసలను వానరులు మొదలగు వారితో సముద్రతీరమును చేరి తానచటకు చేరినటుల గుర్తుగ నుండుటకై (జ్ఞానము ఆశయనుదాని నరికట్టగలదు) నున్నటిరాతి నొకదానిని నెలకొల్పి (స్థిరత్వమను చిహ్నము) దానిపై గురినిలుపుటకై ఆ లింగమును గురువని (స్థిర చిత్త ధ్యానము) తానచట నెలకొల్పినటుల తనపేరందిముదునటుల రామలింగేశ్వరస్వామియని పేరిడి (మానసిక శిక్షణాలయము) వానరాదుల మనస్సున దీక్షాసక్తులు కలుగుటకై గురి నిలిపి ప్రార్థింపగోరి తానును అటులొనర్చెను. అపుడు లక్ష్మణ విభీషణ సుగ్రీవాదులును ప్రార్థించిరి. అపుడు విభిన్నశక్తు లేక మయ్యెననుట యగును. జ్ఞానముకలిగిన ఆశనుదాటుట సులభము. ఆశాసముద్రమునకు జ్ఞానలీలయను సేతువేర్పడెను.

వానరులతో రామాదులు ఆశనుదాటనుండుట మతి యను మందోదరికి తెలిసెను. (జ్ఞానోదయమగునపుడు మతివివేకవంతమగును.) అంతట మందోదరి రావణునితో- "నాథా,

శ్రీరాముడు సామాన్యుడుకాడు. ఏమని తలంచితిరో, శాంతి స్వరూపిణియగు సీతనువదలి యుండజాలడు, సీత స్వయంవర కాలమున జరిగినది మీకు తెలిసినదే! ఎందరో రాజాధిరాజులను మీరు జయించితిరిగదా? అహంకారధనువును మీరు కొంచెమైన కదల్పగలిగితిరా? రాముడు స్వయంవర సభను ప్రవేశింపగనే అహంకారధనువు తనంతతాను భగ్నమయ్యెననునదిగుర్తుకు తెచ్చుకొనుడు! సీతయెవరు? శాంతము—శాంతమే శక్తి, అదియే ప్రాణికి మూలము. కనుకనే ఆదిశక్తియందురు. శాంతశక్తి చిత్తమును స్థిరమొనర్చును. అదిలేకున్న చపలచిత్తులై, వ్యర్థులగుదురు. మీకింతవరకు శాంతము గూడకుండుటచే మీయొక్క-శక్తి విదితమగుచుండెను. ఇకనైన మీరు శాంతమును జ్ఞానముదరికి చేర్చుడు. లేకున్న జ్ఞానమను రాముడు లంకలో ప్రవేశించును. అపుడు మీరుండుటకు తావెచట? (జ్ఞానముగలచోట నజ్ఞానమెటులుండును?) కామ, క్రోధ లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యములు, రాగ, ద్వేష, సుఖ దుఃఖములు, పశు పక్షి క్రిమి కీటకాదులన్నింటను గలవు. మనుష్య జీవితము వానికంటె నుత్తమ మార్గావలంబనమునకేర్పడెను. ఆ యుత్తమపద్ధతియే జ్ఞానార్జనము. అది గానకున్న వ్యర్థము. వ్యర్థమేగాదు, ఉత్తమ మానవజాతికి వేరుపురుగు. అందులకే మీరు రాముని శరణు పొందుడు." అంతట మతియొక్క బోధనకు అజ్ఞానియనురావణుడు కుపితుడై, "ఓమతీ- నీయూహ సరియైనదికాదు. స్త్రీబుద్ధినినమ్మి బాగుపడినదెవరు? నీవిచటనుండి వెడలిపొమ్ము." అని గర్జింప భయపడి మందోదరి వెడలిపోయెను. అజ్ఞానము సన్మతిని జయించెను.

సముద్రతీరమందున్న రామాదులలో రాముడు రాజ ధర్మముననుసరించి (జ్ఞానపద్ధతిని) అంగదుని రావణుని వద్దకు రాయబారము పంపెను. అక్రోధుడను అంగదుడు లంకకు వెళ్ళి రావణుని జేరి- అకర్మణ్యులమైన మా వానరులలో కొందరను రాముడు జేర్చి సముద్రతీరమునఁ జేరియుండెను. మాలో నొక ని లంకకుబంప వాఁడు నీపురమంతయు భస్మమొనర్చెను. రామాజ్ఞ లేకపోవుటచే నిన్నుపట్టి తేఁజాలక పోయెను. కనుక నిఁకనైన నీవు పశ్చాత్తాపముచెంది నావెంటరమ్ము. దయామయుఁడైన రాముడు నిన్నురక్షించును. అనఁగనే రావణుడు తోఁకతొక్కిన త్రాఁచువలెలేచి- ఓరీ అధమా! నీవా నాకు నీతులుపదేశించునది? నీవిచటనుండి లేఁచిపొమ్ము. నీరాముని నేనెరుగనా! నారాయణ శబ్దమునుండి 'రా'- నమశ్శివాయ శబ్దమునుండి 'మ' లను తీసి పేరు బెట్టుకొనిన సంకర నామ ధారుఁడు. పేరునుంచియు సంకరత్వముగలవాఁడు నీబోఁటి కోతిమూఁకకు ఘనుడేయని నానాదుర్భాషలాడెను. అంత నంగదుఁడచటనుండి వెడలి రాముని జేరి జరిగినదంతయుఁ దెలిపెను. రాముడదివిని వానరులు లంకకరగి రాక్షసుల (వికారముల)తో యుద్ధమొనర్ప నాజ్ఞాపించెను. అపుడందరును లంక కరగిరి. అకర్మయనువానరులకు వికారములనురాక్షసులకు ఘోర యుద్ధము సాగెను. అందు రాక్షసులనేకులు మడయుచుండిరి. అది తెలిసిన రావణుడు రాగరూపుడైన ఇంద్రజిత్తును యుద్ధమునకు బంపెను. రాగము ఆసక్తియనుబాణమును ప్రయోగింప వివేకమను లక్ష్మణుడు మూర్ఛిల్లెను. అది తెల్పి

సిన విభీషణుడను విహితకర్మరూపి-రాముని జేరి, మహానుభావా! లంకలో అనురాగరూపుడైన సుషేణ నామధారుడగు వైద్యు డున్నాడు. అతని నిచ్చటకు రప్పించినచో లక్ష్మణుని మూర్ఛ నుండి తేర్చుననెను. అపుడటులొనర్ప ఆంజనేయుని రాముఁడా జ్ఞాపించెను. అంత హనుమంతుడు వెంటనే లంకకరగి అనురాగ మను సుషేణుని తెచ్చి శ్రీరాముని సన్నిధినుంచెను.

(అజ్ఞానము చెంతగల అనురాగము సుజ్ఞానముదరి జేర గనే అకార్యములశక్తి తగ్గి సుకార్యములశక్తి పెరుగును.) అపుడు అనురాగము లక్ష్మణునిచూచి రామునితో - వివేక రూపుడగు లక్ష్మణుడు మరణించలేదు. అనాత్మ పదార్థముల యందాసక్తి కలుగుటచే వివేకము తబ్బిబ్బగును; కాని నశింప దు. ఆయవస్థను మూర్ఛయందురు. రాగరూపుడగు మేఘనా దునియొక్క—ఆసక్తియను శక్తిబాణముచే వివేకము బంధింప బడెను=మూయబడెను. ఇపుడు రాగాసక్తుల శక్తిని తొలగిం చునది వేదములు. ఆత్మాగశక్తిముందు రాగశక్తి తొలగును. దానితో వివేకము యథాస్థితి యందుండును. కనుక సచ్ఛా స్త్రములనబడు గంధమాదన పర్వతమునగల శృతియను సంజీవనిని తెచ్చి ప్రయోగించుటవసర మనెను.

అపుడు రాముడు హనుమంతునివంక జూచెను. వెంటనే హనుమంతుడు రామునకు ప్రణమిల్లి లేచివెళ్ళుచు- మార్గమధ్యమునగల రాక్షసులను సంహరించుచు - సచ్ఛా స్త్రము అగు గంధమాదన పర్వతమునుచేరెను. కాని ఆ పర్వ తమందు వేదము లేవో తెలియవయ్యెను. వాక్యరూపమను

ఓషధులే గలవు. అవి యొక విధముగ లేవు. కొన్ని విధిని బోధించునవి. మరికొన్ని విశేష విషయ సంబోధితమై విధిని నిరూపించునవి. ఇంక కొన్ని సామాన్య విశేషితవర్జితములతో గూడి విధిని ప్రేరేపించునవి. వేరొక కొన్ని చైతన్యముగలవై సర్వత్ర వ్యాపించునవి. మఱొకకొన్ని విశ్వమునువివరించునవి. కొన్ని విశ్వము మిథ్య, పరమాత్మయే పరమావధి యనునవి. ఇట్లనేకవిధములుగ నున్నవానిని వినిన యాంజనేయులు ఇందే దో యొకటి తీసికొనిపోవుటకంటె అన్నియుంగల పర్వతమునే తీసికొని పోవుదమని యెంచి – గంధమాదన పర్వతమును పెక లించి – శిరముపై నుంచుకొని పోవుచుండ భరతుఁడుగాంచి, తన శత్రువెవరో వచ్చుచుండెనని యెంచి – ఆంజనేయునిపై బాణము వేయ – పర్వతముతోగూడ హనుమంతుడు నేలం బడెను. భరతుడాంజనేయునిజేరి – విషయమంతయు తెలిసి కొని, సత్సంగా! సచ్ఛాస్త్రముల మాత్రమున వివేకము యొక్క మూర్ఛ పోదు. సత్సంగ, సచ్ఛాస్త్రములకుదోడు వైరాగ్యమవసరము. అపుడు వివేకము నాశించిన మోహము తొలగును. వివేకము స్వచ్ఛమగునసెను. అపుడు హనుమంతు డు భరతునకు ప్రణమిల్లి, ఆశీర్వాదమును పొంది, పర్వత మును శిరమున ధరించి, రామునివద్దకరిగెను. అపుడా సచ్ఛా స్త్రప్రయోగమున మోహము వీడిన వివేకము– పూర్వస్మృతి కలిగి రామునకు వందనంబిడగనే శ్రీరామునకానందమయ్యెను. సైన్యము సంతోష కోలాహలమున మునిగెను.

లక్ష్మణుని మూర్ఛ తప్పిపోయెనని అజ్ఞానమను రావ ణునకు తెలియగనే మిగుల విచారమునుపొంది, బహునిద్రి

యందున్న క్రోధమనబడు కుంభకర్ణుని మేల్కొల్పెను. (శత్రు వువలన కలిగిన దుఃఖము క్రోధమువల్లగాని నివారణకాదు.) క్రోధరూపుడైన కుంభకర్ణుడు రావణునిట్లనెను. లోభము కంటె అజ్ఞానము బలమైనదికాదు. లోభమను వాలియే జ్ఞానమను రామునిముందు నశించినపుడు మనమెంత? కనుక రాముని శరణుపొందుము. జ్ఞాన శాంతములవల్లనే యీ భూమండలమందలి చరాచరములు పుట్టి పెరుగుచున్నవి. నీవు వారి శరణొందుట మంచి" దన-రావణుడుగ్రుడై- "నీవు పిరుడవనుకొంటిని. నీ వీరత్వము భుజించుటయందు, శూరత్వము నిద్రించుటలోను గలదు. మరెందును లేదా!" యన కుంభకర్ణుడను క్రోధుడు, యుద్ధరంగమున బ్రవేశించెను. అపుడు జ్ఞానమను రాముడు యుద్ధాలాపములాడ కుంభకర్ణుడు "ఓ రామా! నిన్ను నేనిదివరకే జయించితిని. లేకున్న నీకు క్రోధమేల కలుగును? క్రోధముండకున్న - ఒక స్త్రీకై యుద్ధరంగమునకువత్తువా? అనేకులను వధింతువా? ఈనాశనమునకు కర్తవగుదువా? జ్ఞానమనబడు నీవు అజ్ఞానమున మునుగుదువా?" అనెను. అంతటరాముడు "కుంభకర్ణా! నా కార్యములను గమనించు గ్రాహ్యాశక్తి నీకులేదు-గనుకనే యిట్లనుచుంటివి. నేనొనర్చునది సత్కార్యము. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, రాగాదులను సంహరించితిని. నాపని మంచిదికాదా?" యను వాగ్బాణము క్రోధమున బ్రవేశింప కుంభకర్ణుడను క్రోధమంతరించెను. జ్ఞానముయొక్క భాగములే వివేక శాంతములు. అవి వేరెట్లుండును?

కుంభకర్ణుని మరణవార్త రావణుడు వినెను. అంతట వ్యాకులచిత్తుడైయుండ, వానిపుత్రుడు రాగమను మేఘనాదుడు వచ్చి - రావణునితో -"ఇరువురు మానవబాలురకై విచారించె దవా? తండ్రీ! విచారముడుగుము. నేనాయిరువురను మడయ జేసెదను."అని రణభూమికరగెను. అప్పుడు వివేకమైన లక్ష్మ ణుఁడు, రాగమైన మేఘనాదునొకబాణమున నవలీలగ రూపు మాపెను.

రాగమంతరించినవార్త రావణుఁడువిని అతి దుఃఖితుడై తెప్పరిల్లి మైరావణుని పిలిపించెను. ద్వేషరూపుడను మైరావ ణుఁడు రావణుని దరిఁజేరి జరిగినదంతయువిని, రామలక్ష్మణుల నంతమొనర్చెదనని చెప్పి, రణభూమికేఁగి, తన కుటిల లక్షణ ముల మాయచే రామలక్ష్మణులను పాతాళమునకుఁ గొం పోయెను. సత్సంగ రూపుఁడది తెలిసికొని, వెంటనే పాతాళ మునకేఁగి, ద్వేషరూపుఁడగు మైరావణునిజంపి, వానికొడుకగు నిర్లోభరూపుఁడను అహిరావణుని, పాతాళమునకు రాజుగజేసి, రామలక్ష్మణులను యథాస్థానమునకు తెచ్చెను.

నావారని చెప్పబడువారెవరును లేని యజ్ఞానరూపుడగు రావణుడు దుఃఖావేశమున మునిగి, యుద్ధభూమికరగి - ఓ బాలకా! రామా, నన్ను నీవెఱుఁగవు. నీవు నాముందెంత? ఐనను తెలిపెదను. నేనులేకున్న నీవులేనట్లే, నేనున్నంతవరకే నీగొప్పతనము. ఈ విశ్వము మిథ్య యనునది నావల్లనే, విశ్వ మున గౌరవస్థానము నీకు నావల్ల గలుగుచున్నది గనుక, నా యెదుటనుండి తొలగితివా - నీవు బ్రతుకుదువు; లేకున్న

నీనామ మంతరించును యని యనునంతలో, రాముడు– "ఓ అజ్ఞానీ– నీవు చెప్పెడి మాటలు నీకే తెలియనంతటి అబోధకు డవుగనుక, నిన్ను మూర్ఖుడనవచ్చును. మిథ్యయని చెప్పుచు దానిలోనే గౌరవమున్నదను మూర్ఖుడవుగనుక, ఆద్యంతము లు లేని దానిని పట్టుక పెనగులాడుచుంటివి. అనిత్యమగు సంసారేచ్ఛను వీడుము. ఆ విరక్తితో నిష్కామ కర్మయొన ర్చుము. నిష్కామకర్మయొక్క ఫలమే జ్ఞానము. జ్ఞానము నిత్యము. అదియే రామరాజ్యము. అదియే నేను. నీవో–అజ్ఞా నివి. అంధకార స్వరూపుడవు. జ్ఞానమను దివ్యజ్యోతి యెదుట అంధకారమెట్లుండును? ఆదియందున, అంతమందున లేక మధ్య మధ్యలోనుండు నీవు తగుదునని యెట్టుల చెప్పెదవు? పేరున– చేష్టలలో నజ్ఞానముపై అపుడపు డచటనచట కనుపింతువు. పదార్థములందా నీవు మిథ్యవేగదా? ఆదిమధ్యాంతములందు అన్నింటనుండునన్నెటులెదుర్కొన నెంతువు? అదియేమూర్ఖత. నిన్ను నీవు తెలియని మిథ్యని వాదన వృథ" వాగ్వ్యయము నిష్ప్రయోజనమని – నిర్వాణరూపమగు వాక్యబాణమును ప్రయోగింపగనే– రావణుడు మరణించెను. వెంటనే రాముడు సీతను చేర్చుకొనెను.

ఈ విధానము జ్ఞాన వివేకములుగల శాంతయుతులకే విదితము. శ్రీరామచంద్రుడీవిధముగ ఆనందలీలావిలాస మొనర్చి విహితకర్మయైన విభీషణునకు లంకారాజ్యమొసగి సీతాదేవితోడ– పంచకోశ స్వరూపమగు నయోధ్యాపురము నకు బయలుదేరెను.

రామాయణ మంటే?

ఉత్తర కాండము

శ్రు॥ యదాప ఉచ్ఛుష్యన్తి వాయుమేవాపియన్తి
వాయుర్హ్యేవై తాన్ సర్వాన్సంవృఙ్క్త ఇత్యధిదైవతమ్॥

ఛాందోగ్యోపనిషత్తు-చతుర్థపాఠము.

శ్రీరామచంద్రుడు సీతాలక్ష్మణహనుమదంగదాదులతోడ బయలుదేరి అయోధ్యాపురమును సమీపించగనే-వైరాగ్యమను భరతుడు పరమానందమున నెదురేగి, కరములు జోడించి, రాముని స్తుతించి, రాజ్యపాలనమొనర్ప ప్రార్థించి పట్టాభిషేకమొనరించెను. దీర్ఘకాలము రాముడచట రాజ్యమేలెను. అనగా శాంతము, వివేకము, సత్సంగత్వము మొదలగునవి కలిగి- అజ్ఞానము, కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యాదులు లేనిచోట- జ్ఞానము దీర్ఘకాలముండుట యనునది సహజమేగద!

రామాయణమంటే?

సత్యకాండము

[భారత దేశము నాగరిక ప్రపంచముముందు తలయెత్తలేక సిగ్గుతో కుంగిపోవుచున్న సమయములో అధఃపతనమై పోవుచున్న హిందూమతాన్ని తన మహత్తరమైన ఆత్మశక్తిద్వారా పునరుద్ధరించిన స్వామి వివేకానందుని దివ్యసూక్తులు జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొని యీ కాండమును ప్రారంభించుట యుక్తము.]

" మన దేశమునకు గతి లేదు. స్వతంత్రమైన భావ మొక్కటియు నెవ్వరికిని దట్టదు. ఎంతసేపు ప్రాత పుంతలనే త్రొక్కుచు రామకృష్ణపరమహంస యింతవాడని అంత వాడని తలయు దోకయు లేని గాథలను కల్పించుచు వానిని గూర్చి తమలో దాము తగవులాడుచు గాలయాపన జేయుచుందురు. రామ! రామ!! జన సామాన్యమునకును మీకును ఏమైనను దారతమ్యము గలదని లోకమునకు జూపుటకుగాను మీరేమైనను జేయరా?– ఎంతసేపు మీపిచ్చియేనా మీకా నందము! నేడు (పూజామందిరమున) మీకొక ఘంట – రేపు దానిపైన నొక జేగంట, మరొకనాడు చామరము – లేదా నేడొకశయ్య, మరునాడు దాని కోళ్ళకు వెండి మలామా– ఇక భక్తులకు బరమాన్నమును బిండివంటలును, ఇక దలయు దోకయులేని వేయిగాథలు.– వేయేల, భాహ్యాకర్మ కలాపము.– ఇదియే కాదా మీ కార్యక్రమము! మీ ధోరణి! దీనికి ఆంగ్లమున బుద్ధిమాంద్యమని పేరు. ఈవిధమైన కుర్రతనపుచేష్టల

కంటె మరేమియు దలకెక్కనివారే బుద్ధిహీనులు అనబడు దురు. గంట కుడిప్రైపున వాయించవలెనా!- చందనపు బొట్టు నుదుటనే పెట్టవలెనా, మరెచ్చటనైననుగూడ పెట్టవలెనా- హారతి మూడుసార్లీయవలెనా, నాల్గుసార్లీయవలెనా? ఈవిధ మైన సమస్యలతో నహర్నిశ లెవరించు మించుగా గలవరబడు చుందురో వారే నిర్భాగ్యులు అనదగినవారు.

(శ్రీ రామకృష్ణ మఠమువారు ప్రచురించిన - వివేకానంద లేఖా వళి- రెండవ భాగము మల్లికార్జు 1951 వ సంవత్సరపు ముద్రణ- 35 వ లేఖ- 63వ పుటలో.)

"ఓ మహా భాగ్యశాలులారా! సిరిసంపద్విహీనులై యదృష్టహీనులై, వివేక భ్రష్టులై, యధఃకృతులై, క్షుత్పీడి తులై, యసూయాద్వేష పూరితులైయున్న యీ దేశీయుల నెవ్వరైనను హృదయపూర్వకముగా ప్రేమింప గలిగినచో- భారతదేశము పునర్జీవితమగునని నేనును నమ్ముచున్నాను. అజ్ఞాన దారిద్ర్యముల నానాటికి గ్రుంగిపోవుచున్న తమ సోదర కోటి శ్రేయమును గాంక్షించి వందలకొలది స్త్రీ పురుషులు, ఉదారులు, ఎపుడు భోగవాంఛలను బూర్తిగా విడనాడి యావచ్ఛక్తితోడను గృషిచేయుదురో అప్పుడే భారతదేశము మేల్కొనును. సత్సంకల్పము నిష్కాపట్యము అఖండ ప్రేమా నురాగములు ననునవి లోకమును జయింపజాలునని క్షుద్ర మగు నా జీవితముననే నాకనుభూతమైనది. ఈ సుగుణములు గల యొకవ్యక్తి లక్షలకొలది వంచకుల - పశుతుల్యుల - కప టోపాయములను నశింపజేయ జాలును."

(అదే గ్రంథము 86 వ లేఖ 118 వ పుటలో 6-4-1897 సం॥ గల్ల దానియందు.)

[ఈకాండము జదువుటకుముందు విశ్వశాంతికై ప్రాణము లర్పించి సత్యసామ్రాజ్య స్థాపనకు పునాదివేసిన "బాపూజీ" ఆ యా సందర్భాలలో లోకాని కొసగిన యీదిగువ సందేశాలనుగూడ పాఠకులు మననం జేసికొనవలసియున్నది.]

"భగవన్నామములు వ్యక్తిత్వమును సూచించని భగవద్విశేషణములు మాత్రమే. భగవంతుడు సర్వవ్యాపి, వర్ణనాతీతుడు. అయినను మానవమాత్రుని ప్రయత్నపూర్వక స్తోత్రపాఠమే భగవన్నామము."

[గాంధీమహాత్ముని-హారిజన్ ది 12-8-1938]

"మానవులందరిలోను పరమాత్మ ప్రకాశించుచుండెను. కనుక మానవులందరు అవతార పురుషులని చెప్పవచ్చును. శ్రీరామకృష్ణులు అవతార పురుషులని పిలువబడుటకు కారణము- దేవసంపత్తి వారిలో మూర్తీభవించెనని మనము వర్ణించుటవలన. వాస్తవమునకు మానవుని భావశిల్పమే భగవదవతారము. అవతారపురుషులనుగూర్చి నిర్మించుకొనిన భావగంభీర సౌధమును చారిత్రిక ప్రమాణములు అంతగ చలింపజేయలేవు. శ్రీ రామకృష్ణాదుల చరిత్రములనుండి ఉత్పన్నమగు సంగతులు పలు రకములగు తర్కసిద్ధాంతములవల్ల గాని సమసిపోవు."

[గాంధీమహాత్ముని-హారిజన్ వ్యాసము ది 22-6-1947]

"సత్యమే భగవంతు డన్నను, భగవంతుడే ఆత్మ యన్నను ఒకటే - ఒకేనాణెమునకు సత్యప్రేమలు రెండును ముఖములవంటివి." [హరిజన్ ది 29-1-1938]

"సమాధియందలి శాంతిని అనుభవించుచున్న సమయమున రామనామస్మరణ పానకమందలి పుడకవలె తోచు ఘడియకై నేను ఆతురపడుచున్నాను. రామనామ స్మరణను అతిశయించు నిర్వికల్ప సమాధి అబ్బినపుడు కేవల స్మరణలతో పని యేమి?"

[గాంధీమహాత్ముని-యంగ్ ఇండియా ది 14-8-1924]

మానవ శరీరాంగ వైకల్యమువలెనే మానసికాంగ వైకల్యముకూడ కలదు. ఇందనేకరకములుండును. వీనిలో ఆధ్యాత్మిక నీరసమనునదొకటి. ఈ వ్యాధిగలవారు దైవసేవ పేర మానవజీవితమునకుగల బాధ్యతలను వదలి సోమరులుగ నుందురు. అందువల్ల మానసిక ఆలోచనలు దేవుడు-దయ్యములపై నుండును. వీటితో అనంతమైన వికారగుణములు పుట్టును. ఇట్టివారు వాస్తవిక జీవితమునగల మంచిని, సౌందర్యమును అభినందించలేరు. ఇది ప్రమాదకరపు వ్యాధి. ఆధ్యాత్మికాభిలాషగల వారీవ్యాధి తమకు సోకకుండ జూచుకొనుట, నిరంతర మారోగ్యానందములవైపు మనసునుంచుట యవసరము.

మానసికాధ్యాత్మిక అజీర్తియనున దింకొకటి కలదు. యుక్తాయుక్త విచక్షణలేకుండ- ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధకుల మనుచు తెలిసీతెలియని చెత్తవ్రాతలుగల గ్రంథములు మితిమీరి చదువుట అట్టియజీర్తి యగును. ఈవ్యాధి నైసర్గికమైన

ఆరోగ్యకరమైన గుణమును నశింపజేయును. అప్పుడు ఆధ్యాత్మికము పేరగల దొరకినదానినెల్ల ననుభవించుట, మంచితో చెడ్డనుకూడ కలిపి యనుభవించుట జరుగును. ఇందువల్ల ఆధ్యాత్మికాజీర్తి యేర్పడి, క్రమేణ అది మృత్యువుగ పరిణమించును. ఇట్టివారు నానారకముల వేదాంత గ్రంథములను, సూత్రములను ఊపిరి తిరుగకుండ నిరంతరము చదువుచు, మనన మొనర్చుచు, మంత్రములనుచు – ఇతరులకు చెప్పుచుందురు. కాని వాటిలో నేయొకసూత్రమునైనను తమ జీవితములో నాచరించి పరీక్షింపరు.

మరొక బలవత్తరమైన మానసిక వ్యాధి – ఆధ్యాత్మిక వ్యభిచారము–అర్థరహితమైన జీవితమును గడపువారికీవ్యాధి కలదనబడును. చేతినిండ పుష్కలముగ ధనముండును; కావలసినంత తీరికయుండును; కాని జీవితములో నిర్వర్తింపవలసిన కార్యక్రమనేదియు నిర్ణయించుకొనరు. వారికి నిర్ణీతమైన ఆదర్శమనునదుండదు. ఇట్టివారేక్షణమున నేది తోచిన యాపనిని చేయుచుందురు. ఇట్టి గుణమునే ఆధ్యాత్మిక వ్యభిచారమనవలెను.

వేరొక పిచ్చిమానసోన్మాదము. ఈరోగి జీవితములో నొకేయొక విషయమును పట్టుకొని భజనజేయుచుండును. ఒకడు జీవిత సుఖమునకు ధనమేకైక సాధనమను పిచ్చిలోపడును. మరొకడికి కీర్తిపిచ్చి; ఇంకొకనికి అధికారపుపిచ్చి; ఒకనికి దేహారోగ్యపుపిచ్చి– ఇట్టివారా యా వెర్రిభావాలలోబడి జీవితమందు లభింపగల సుఖ సంతోషాదులన్నిటినీ సర్వనాశనము జేసికొందురు. ప్రకృతి సంబంధములైన–సహజములైన–

సర్వసూత్రిములను పాటించుచు సర్వతోముఖమైన సమస్థాయి జీవితము జరుపుకొనిననే తప్ప మానవునకు సుఖ శాంతులను నవి దక్కునను విషయము తోచదు. ఈ మనోన్మాద రుజాగ్రి స్తుల దృక్పథమెప్పుడును వ్యాకులముతో, వ్యగ్రముగ- సంకు చితముగ నుండును. తుదకు తామాశించిన ఆదర్శమునె ప్పటికిని చేరుకొనకనే తనువును విడతురు. ఎందువల్లననగా- మానవజీవితము నైవిధ్యవికాసము గలది. సర్వతోముఖముగ వ్యాపించి వర్తించిననేదప్ప నిజమైన జీవితసౌఖ్యము లభింపదు.

ఆధ్యాత్మిక వాదులమని జెప్పుకొను వారిలో మతో న్మాదమను వ్యాధియొకటి కలదు. వీరు గుడ్డిగా యేదోయొక యభిప్రాయమునో సూత్రమునో పట్టుకొని వ్రేలాడుదురు. కాని అందలి సత్యమును పరీక్షకుపెట్టి పరిశీలించి చూడరు. ఇటువంటి మూఢులకు యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానము పట్ల, నిరూ పితమైన సత్యముపట్ల అమిత కోపము, ఏహ్యాభావము నుండును. ఈమతోన్మాదులు మానసిక సౌష్టవము కొరకు, ఆరోగ్యాభివృద్ధికొరకు కృషి యొనర్పక తమను తామే నాశ నమొనర్చుకొనుచుందురు.

శరీర వ్యాధులవలె మానసిక వ్యాధులు, ప్రత్యక్షముగ కనుపించక పోవుటచే సకాలమున, సరిగ గుర్తించి చికిత్స జేసుకొనుట కవకాశము లేదు. అవి లోలోన ప్రబలి క్రమేపీ కుంగదీసి జీవితమును నాశనము జేయును.

ఇట్టివారలకు మొదటిగొయ్యి అయోగ్య వివాహము; ద్వితీయము లైంగిక వ్యాకులత; తృతీయము ధనదాహము; మనస్సును భయము, నిరాశ, చింత, అత్యాశ, కోపము,

సోమరితనము, నిర్వ్యాపారత్వము మొదలగు క్రిమిజాతుల బారినుండి రక్షించుకొనకబోవుట చతుర్థము- ఇట్టివనేకములు గలవు. స్వబుద్ధి నుపయోగించి యిట్టివానిని స్వాధీనమొనర్చు కొని - శరీరముపై బుద్ధికిగల ఆధిపత్యమును అనుభవము ద్వారా గ్రహించుట యవసరము- అపుడు ఆనందము కలుగును. తద్వారా ఆరోగ్యము, సద్విచారము, నిశ్చలత యేర్పడును. ఆత్మోన్నతికిదియే మార్గము. ఇట్టివారు అంతర్వాణి ననుసరించి యాచరించిన సంకల్పసిద్ధి నొందుదురు.

జీవునకు భావనాశక్తి సృష్టిలో యేర్పడుచున్నది. దానిని భావముగ నుపయోగించుకొనుటలో - మంచి చెడ్డల వినియోగమునుబట్టి సత్ఫల దుష్ఫలితములు గలుగును-బాహ్య ప్రకృతిని స్వాధీనమొనర్చుకొనుటలో మానవు డుత్తీర్ణుడయ్యె ననవచ్చును. ఇంకను బాహ్యప్రకృతి స్వాధీనతకై అమితకృషి చేయబడుచున్నది. కాని మానవజన్మకు బాహ్యప్రకృతిని వశ మొనర్చుకొనుటలోనేగాక స్వస్వరూపజ్ఞానము నభివృద్ధిపరచు కొనుటలోనే సార్థకత, ప్రజ్ఞగలదు. నిజమునకు మానవునకు బాహ్యవిషయములను గురించికంటె తన్ను గురించి తెలిసినదే బహుతక్కువ. తానెవరో, తన యథార్థస్థితి యెట్టిదో తెలియకపోయిన పిమ్మట బాహ్య విషయ పరిజ్ఞానమువల్ల గలుగ ప్రయోజనము సత్ఫలితము నీయజాలదు.

ఇదియే రామరాజ్యమనబడును. రామాయణమిదియే. అద్దేపల్లి వంశః పారావార సుకాంచనసగోత్రి రామయాఖ్య సుబ్బమాంబలపుత్రి కవికేసరి బిరుదాంకిత సత్యనారాయణ విరచిత సత్యరామాయణము-సర్వము-సమాప్తము.

www.mohanpublications.com

మోహన్ పబ్లికేషన్స్‌లో లభించు
పుస్తకముల పట్టిక
(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాది
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫేస్‌బుక్ **మోహన్ పబ్లికేషన్స్** పేజ్ లైక్ చేయండి.

Like us to follow :

MOHAN PUBLICATIONS
Rajamahendravaram

మావద్ద లభించు గ్రంథములు

1. వ్రతకథలు - పూజలు

1.	శ్రీ వినాయక వ్రతం	వెల రూ.10-00
2.	శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజా-పుణ్యాహవాచనం	30-00
3.	శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజ (కాణిపాకక్షేత్రమాహాత్మ్యంతో)	10-00
4.	సంకష్టహరచతుర్థి శ్రీమహాగణపతి వ్రతం	30-00
5.	వరలక్ష్మీ వ్రతం	10-00
6.	కేదారేశ్వర వ్రతం	10-00
7.	త్రినాధ వ్రతం(కలర్)	10-00
8.	త్రినాధవ్రతం(సాదా)	5-00
9.	క్షీరాబ్ధి వ్రతం	12-00
10.	మంగళ గౌరీవ్రతం	10-00
11.	వైభవలక్ష్మీ వ్రతం ఫోటో యంత్రంతో	25-00
12.	శ్రీలక్ష్మీ కుబేర వ్రతం (ఫోటో యంత్రంతో)	25-00
13.	కనకమహాలక్ష్మీ వ్రతం (కామేశ్వరీపాటతో)	25-00
14.	సంతోషీమాతా వ్రతం	25-00
15.	ఏడు శనివారాల వ్రతం	25-00
16.	సత్యనారాయణవ్రతం	25-00
17.	శ్రీ సువర్చలాహనుమద్దీక్ష	30-00
18.	శివదీక్ష	10-00
19.	కాత్యాయనీ వ్రతం	20-00
20.	సౌభాగ్య గౌరీవ్రతం	20-00
21.	తిరుప్పావై (ధనుర్మాసవ్రతం)	36-00
22.	స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
23.	స్త్రీలవ్రతకథలుస్థూలాక్షరి (నేదునూరిగంగాధరరావుగారి)	54-00
24.	పెళ్ళి పాటలు - స్త్రీలపాటలు (కామేశ్వరిపాటతో)	36-00
25.	సర్వదేవతా పూజావిధానం	25-00
26.	ఆరువ్రతాలు	30-00
27.	రాహుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా	10-00

ఈ ధరలు నికరముకాదు, ఎప్పటికప్పుడు మారుచుండవచ్చును.

28.	తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29.	శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30.	శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)	36-00
31.	లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32.	శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33.	శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34.	కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35.	శివపూజ	10-00
36.	వీరభద్ర పూజ	10-00
37.	ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38.	నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39.	సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40.	రామదేవుని కథ	10-00
41.	శివదేవుని కథ	10-00
42.	లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43.	వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44.	బ్రహ్మంగారి నిత్యపూజ	10-00
45.	సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46.	నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47.	రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48.	ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49.	శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50.	16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51.	పార్వతీకల్యాణం	25-00
52.	సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53.	పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54.	అష్టనాగపూజ	36-00
55.	పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56.	ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57.	ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58.	ఏదేవునికి ఏవిధముగాదీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59.	ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60.	హనుమద్ వ్రతం	36-00
61.	పంచాయతన పూజ	63-00
62.	28 వ్రతములు	120-00

63.	కలశపూజలు (9ఒకేసారి)	150-00
64.	కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)	....
65.	హ్రీంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)	....
66.	గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1.	శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి సంకలనం	45-00
2.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4.	స్థూలాక్షరిలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5.	లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6.	స్థూలాక్షరీ లలితావిష్ణు (క్రౌన్‌సైజు)కేస్‌బైండ్	108-00
7.	సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8.	సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళిః (63)	24-00
9.	విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	25-00
10.	లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	36-00
11.	లలితా సహస్రనామములు	24-00
12.	లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13.	దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14.	ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15.	శివ సహస్రనామములు	24-00
16.	విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17.	గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18.	సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19.	గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21.	శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22.	సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23.	సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24.	శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25.	మణిద్వీపవర్ణన (పెద్దది)	24-00
26.	సంధ్యావందనం	24-00
27.	మంత్రపుష్పమ్	....
28.	త్రిభాషా హనుమాన్‌చాలీసా	15-00
29.	హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30.	మణిద్వీపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31.	ఆరు చాలీసాలు	10-00
32.	శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33.	వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34.	ఆరుదండకాలు	5-00
35.	వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36.	అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37.	దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్దనీస్తోత్రంతో)	10-00
38.	సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39.	భగవద్గీత మూలం	27-00
40.	రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41.	స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42.	పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43.	పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44.	పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45.	పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46.	మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47.	శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48.	కుజదోషం	10-00
49.	కాలసర్ప దోషం	10-00
50.	మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51.	దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52.	పంచసూక్తములు	10-00
53.	సంధ్యావందనం	10-00
54.	రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55.	గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56.	హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57.	దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58.	ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59.	శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60.	నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61.	మహాన్యాసమ్	36-00
62.	సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63.	గోమాతపూజావిధానము	10-00
64.	ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00

65.	ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66.	ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67.	శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68.	అర్చన	40-00
69.	నిత్యదేవతార్చన	40-00
70.	సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71.	శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72.	చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73.	శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74.	వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75.	శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1.	శ్రీ సాయిబాబా సచ్చరిత్ర	120-00
2.	సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర	120-00
3.	శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం	120-00
4.	శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రౌన్)	63-00
5.	శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రౌన్)	63-00
6.	నవనాథ చరిత్ర	99-00
7.	శ్రీసాయిచరిత్ర (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8.	శ్రీగురుచరిత్ర (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9.	సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం,సహస్రంతో	30-00
10.	అనఘాదేవీ వ్రతం	30-00
11.	భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12.	శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13.	శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14.	శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15.	శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16.	శిరిడిహారతులు (భావంతో)	20-00
17.	"శ్రీసాయి"కోటి	27-00
18.	"శ్రీసాయిరామ్"కోటి	20-00
19.	శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి	10-00
20.	శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21.	శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్)	15-00
22.	శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి	10-00
23.	హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు	15-00

24.	శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం	63-00
25.	ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు	15-00
26.	షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27.	సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28.	సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29.	నవగురువారాల వ్రతకల్పము	15-00
30.	శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31.	హృదయంలో సాయి	15-00
32.	శ్రీషిరిడీసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్చరిత్ర)	120-00
33.	గజాననమహరాజ్ చరిత్ర	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1.	'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గేయ)	72-00
2.	గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గేయ)	108.00
3.	ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4.	ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5.	ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాఒక్కొక్కటి	12.00
6.	కాలచక్రంజ్యోతిషక్యాలండర్	25.00
7.	గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గేయ-భక్తిటివి)	25.00
8.	శుభమస్తు (పిడపర్తి) క్యాలండర్	25.00
9.	సాదా క్యాలండర్	5.00
10.	పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11.	తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12.	కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13.	జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14.	మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15.	వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16.	వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17.	సింపుల్ రెమిడీస్	180-00
18.	శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19.	పూర్వ పరాశరి	100-00
20.	పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21.	ప్రశ్న సింధు	99-00
22.	నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23.	సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24.	దృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00

25. ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్మబోధిని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరందం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35. శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41. శుభశకునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44. ముహూర్త దీపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (నూరుయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముద్రికం	36-00
55. హస్త సాముద్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60.	అష్టకవర్గు (కొండపల్లి)	63-00
61.	బృహత్‌జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపునర్ముద్రణ)	250-00
62.	లగ్నరత్నాకరం	63-00
63.	షట్పంచాశిక	120-00
64.	40 రోజుల్లో జ్యోతిషంనేర్చుకొనండి	270-00
65.	40 రోజుల్లో సాముద్రికంనేర్చుకొనండి	180-00
66.	40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67.	40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68.	40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69.	మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70.	కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71.	ముహూర్తచింతామణి	99-00
72.	సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73.	ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74.	అదృష్టరెమెడీస్	144-00
75.	గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76.	జ్యోతిష రెమిడీస్	300-00
77.	జాతకమార్తాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78.	జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79.	నాడీజ్యోతిషం	63-00
80.	నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
81.	లగ్నపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
82.	గౌతమసంహిత	63-00
83.	హోరరత్నమాల	63-00
84.	జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85.	పుష్కర పంచాంగం (2013-14నుండి 2024-25)	560-00
86.	దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87.	వింత జోష్యములు	63-00
88.	షోడశవర్గులు	200-00
89.	రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90.	చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91.	కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92.	బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93.	గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94.	శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషలగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిధున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీఠికలేఖికాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

బి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్ధరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవర్గ పద్ధతిః	75-00

129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. ముహూర్తం	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు

136. బృహత్‌పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్‌పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్‌పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్‌పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. ముహూర్త చింతామణి	100-00
142. ముహుర్త చింతామణి-పార్టు2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్‌శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ఠ సంహిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్‌బైండ్)	200-00

5. వాస్తులు

1. 40 రోజుల్లో "వాస్తువిద్య" నేర్చుకొనండి	180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు	63-00

5.	గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6.	వాస్తు పూజ	63-00
7.	వాస్తు సూత్రములు	63-00
8.	వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9.	గృహవాస్తు వర్గులు	99-00
10.	విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11.	విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీఇండ్లఆయములు	99-00
12.	విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం(చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13.	ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14.	శుభవాస్తు	270-00
15.	వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16.	వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17.	హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18.	గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19.	వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20.	గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21.	జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22.	వాస్తురత్నాకరం (కొండపల్లి)	63-00
23.	వాస్తుశిరోమణి ,,	120-00
24.	వాస్తుసంగ్రహమ్ ,,	63-00
25.	పంచవాస్తు పారిజాతం ,,	120-00
26.	వాస్తుడిండిమమ్ ,,	63-00
27.	వాస్తుదుందిభి ,,	120-00
28.	విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేస్‌బైండ్)	250-00
29.	కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30.	జలవాస్తు,శల్యవాస్తు (దంతూరిపండరీనాథ్)	99-00
31.	మయవాస్తు (గోరసవీరభద్రాచార్య)	120-00
32.	వాస్తు జ్యోతి	63-00
33.	మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34.	వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35.	వాస్తు దర్పణం	120-00

6. మంత్రశాస్త్రాలు

1.	మంత్రసాధన	63-00
2.	తంత్రజాలం	63-00
3.	మంత్రశక్తి	63-00

4.	దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5.	దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6.	తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7.	యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8.	మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9.	సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10.	మంత్రాక్షరాలరహస్యం (బీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11.	సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12.	సదాచార దీపిక	63-00
13.	యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14.	ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15.	బదనిక తంత్రమ్	63-00
16.	ఉచ్ఛిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17.	గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18.	గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19.	సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20.	యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21.	పాశుపత తంత్రం	99-00
22.	పంచదశ మహాఖడ్గ తంత్రం	99-00
23.	రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24.	మంత్రసిద్ధి	120-00
25.	పరశురామతంత్రమ్	108-00
26.	శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27.	శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28.	గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29.	మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30.	శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31.	మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32.	సర్ప (నాగ)తంత్రం	250-00
33.	హవన తంత్రం	250-00
34.	షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35.	శాక్తేయతంత్రం	250-00
36.	రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37.	లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38.	హిరణ్యశూలినీ తంత్రమ్	250-00

39.	మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40.	శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41.	స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42.	కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43.	శాంతితంత్రమ్	250-00
44.	యంత్రసిద్ధి	360-00
45.	శ్రీ లక్ష్మీతంత్రమ్	360-00
46.	మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాఃకల్పమ్)	360-00
47.	మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాఃకల్పమ్)	360-00
48.	మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49.	ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50.	కామధేనువు తంత్రం	360-00
51.	శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52.	శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53.	కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54.	ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజనల్)	390-00
55.	సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1.	భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2.	భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3.	భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2.	గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3.	గణేశోపాసన 2	99-00
4.	నవగ్రహవైభవం	99-00
5.	నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6.	నవగ్రహ వేదం	99-00
7.	శనిగ్రహారాధన	99-00
8.	ఆదిత్యారాధన	99-00
9.	సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10.	శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11.	లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12.	హనుమదారాధన	99-00
13.	లలితారాధన	99-00
14.	శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15.	గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16.	వీరభద్రారాధన	99-00
17.	కుజగ్రహారాధన	99-00
18.	భైరవారాధన	99-00
19.	దైవారాధన	99-00
20.	గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21.	శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22.	హయగ్రీవారాధన	99-00
23.	లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24.	శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25.	దేవీ లీలామృతం	99-00
26.	పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27.	పురాణపండ రామాయణం	99-00
28.	పురాణపండ భారతం	99-00
29.	పురాణపండ భాగవతం	99-00
30.	(సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31.	కాలసర్ప యోగం	99-00
32.	నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33.	నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34.	వేదసూక్తములు	99-00
35.	వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36.	పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37.	సూక్తిరత్నాలు	99-00
38.	హనుమచ్చరిత్ర	99-00
39.	నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40.	నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41.	సాలగ్రామములు	99-00
42.	గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడీ	99-00
43.	శనిగ్రహరెమిడీస్	99-00
44.	జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45.	వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్‌మ్యాచింగ్‌గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46.	మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్‌గైడ్) ,,	99-00
47.	మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్‌కరక్షన్ ,,	99-00
48.	న్యూమరాలజీ రెమిడీస్	99-00
49.	మూకపంచశతీ	99-00
50.	శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00

51.	రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52.	ఉపాసన విధానం	99-00
53.	పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54.	దేవుళ్ళు డాట్ కామ్	99-00
55.	గణపతిభాష్యం	99-00
56.	యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57.	నవయోగులు	99-00
58.	ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59.	సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60.	సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్‌బైండింగ్)	216-00
61.	సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62.	ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63.	బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64.	సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65.	శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66.	శ్రీలక్ష్మీగణపతి హోమకల్పం	99-00
67.	మార్షల్‌ఆర్ట్ స (కరాటే,కుంగ్‌ఫూనేర్చుకోండి)	99-00
68.	మ్యాజిక్‌గైడ్	99-00
69.	చదరంగం	99-00
70.	పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71.	గరుడపురాణం	40-00
72.	మాఘపురాణం	36-00
73.	శివపురాణం	36-00
74.	వైశాఖపురాణం	36-00
75.	కార్తీక పురాణం	36-00
76.	కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77.	సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78.	పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79.	గాయత్రీ మహిమ	36-00
80.	వృక్షదేవతలు	63-00
81.	యాజుష స్మార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82.	సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83.	చతుర్వేదములు	120-00
84.	నవగ్రహారాధన	120-00
85.	తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86.	మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్‌బైండు)	250-00

87.	మానవధర్మములు		120-00
88.	వేదమంత్ర సంహిత		120-00
89.	సహస్రలింగార్చన		120-00
90.	శ్రీ శివగీత		120-00
91.	ద్వాదశఉపనిషత్తులు		120-00
92.	పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి	(కేస్‌బైండ్)	250-00
	(శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యతో)	సాదా	120-00
93.	బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము		200-00
94.	బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము		200-00
95.	బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము		200-00
96.	కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు		63-00
97.	దక్షిణావృత శంఖములు		63-00
98.	108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని		36-00
99.	ధర్మసింధువు(కేస్‌బైండింగ్)		270-00
100.	భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని		99-00
101.	చిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర		36-00
102.	భగవత్‌స్తుతి		63-00
103.	సూర్యోపాసన		36-00
104.	కాశీఖండం		250-00
105.	దేవీభాగవతం		360-00
106.	శ్రీ ఆంజనేయం		216-00
107.	ధర్మసందేహాలు		216-00
108.	ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు		250-00
109.	రామాయణం		600-00
110.	పోతన భాగవతం		900-00
111.	శివమంత్రములు		63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1.	ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2.	మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3.	ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4.	గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5.	గృహవైద్యసారం	36-00
6.	హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7.	ప్రకృతివైద్యం	36-00
8.	ఆహారం-వైద్యం	99-00

9.	సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10.	ఆయుర్వేదమ్	36-00
11.	ఆయుర్వేద మూలికావైద్యదీపిక	99-00
12.	దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13.	ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14.	అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15.	రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16.	ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17.	ఒబెసిటి	99-00
18.	హెల్త్‌గైడ్	99-00
19.	ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20.	ఫుడ్‌థెరపి	63-00
21.	న్యాచురల్‌థెరపి	99-00
22.	సంపూర్ణఆరోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23.	కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24.	యోగామంత్ర	63-00
25.	యోగా మండే టు సండే	63-00
26.	హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్‌టుడే	99-00
27.	హెల్త్‌ఫైల్	108-00
28.	వస్తుగుణపాఠం	250-00
29.	రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30.	వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31.	నాటువైద్యం -(కేస్‌బైండ్)	360-00
32.	నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33.	ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యప్ప - భవానీ రకాలు

1.	శ్రీ అయ్యప్ప లీలామృతం	30-00
2.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనపాటలు	63-00
3.	శ్రీ అయ్యప్ప పూజాకల్పం	20-00
4.	శ్రీ అయ్యప్ప భక్తి గీతాలు	20-00
5.	హారతిగైకొనుమా	40-00
6.	శ్రీ అయ్యప్ప దీక్ష F	10-00
7.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనమాల F	10-00
8.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యపూజ P	10-00

9.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10.	భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11.	దేవీలీలామృతం	99-00
12.	శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13.	దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14.	భవానీదీక్ష P	10-00
15.	దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17.	అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్‌తో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1.	అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2.	శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3.	సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4.	వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5.	సౌభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6.	సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7.	చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8.	జాతీయ గీతాలు	10-00
9.	దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10.	పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11.	గొబ్బిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12.	అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13.	పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14.	భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్‌సినీస్టైల్)	36-00
15.	సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16.	బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17.	అన్నమయ్య సంకీర్తనానిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హిట్స్ సాంగ్స్

1.	ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2.	ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3.	ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4.	పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5.	ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6.	ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7.	వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8.	సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1.	శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2.	శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్‌వెజ్)	63-00
3.	శాకాహార వంటలు	30-00
4.	మాంసాహారవంటలు	30-00
5.	చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6.	అందానికి చిట్కాలు	30-00
7.	పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8.	పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9.	లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శాలీబోర్డర్స్	36-00
10.	లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11.	చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12.	పసందైన ఫాస్ట్‌ఫుడ్ వంటలు	30-00
13.	పలావ్‌లు, ఫ్రైడ్ రైస్‌లు, వెరైటీరైస్‌లు	30-00
14.	వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15.	బ్రేక్‌ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16.	పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17.	మైక్రోవేవెన్ వంటలు	99-00
18.	సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19.	పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20.	పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21.	మోడ్రన్ మెహంది (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22.	మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23.	నోరూరించే నాన్‌వెజ్‌వంటలు	99-00
24.	మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్‌బుక్ (క్రౌన్‌సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్దాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సాయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్మాలు (బైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్రగడరామారావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్‌చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచరితామృతం	40-00

కాశీరామేశ్వర మజిలీ కథలు	63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన ,,	250-00
నారద సంహిత ,,	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము ,,	60-00
మయమతము - వచనము ,,	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము ,,	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి	......
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)	....
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు ,,	....
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక ,,	....
మహాదశా పారిజాతం ,,	....
వాస్తు నారాయణీయం ,,	120-00
యోగావళీఖండం ,,	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే న్యూమరాలజిస్ట్ (దావూద్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయి... ,,	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి ,,	200-00
ఆరతిసాయిబాబా ,,	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుద్దీన్‌బాబా సచ్చరిత్ర	100-00

సుమారు 100 సం॥రాలునాటి ప్రాచీన ప్రతులు తిరిగి ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచురించబడినవి.

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ది కారికలు	200-00
నపుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్థంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్ధసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(టీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్ధాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్చయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్ధ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రధమబోధిని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తొట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చిన్తామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ఠ సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్మృతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపస్థంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యయం	360-00
ముహుర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00